

KIBRIS ve GENÇLİK

12

1978
Yıl: 2
500 krş

BAĞIMSIZ BAĞLANTISIZ ÜSLERDEN ARINMIŞ TOPRAĞI BÜTÜN KIBRIS

YURTLAR ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON

KIBRIS ÖĞRENCİ YURTLARI KAPATILAMAZ!

DGD 1. olağan Kongresi yapıldı

Kuzey Kıbrıs'ta gençliğin tek yığınsal kitle örgütü DGD'nin 1. Kongresi geçtiğimiz aylarda (26 Ağustos'da) Lefkoşe'de yapıldı. Kuzey Kıbrıs'ın her köşesinden gelen delegelerin ve çok sayıda izleyicinin katılımı ile yapılan kongre yığınsal ve başarılı geçti. Kıbrıs'ta oynamak istenen emperyalist oyunların bir kez daha gözler önüne serilip tartışıldığı emekçi halkın ve onun kopmaz parçası olan ilerici gençliğin sorunlarının tartışıldığı kongrede CTP Genel Başkanı Özker Özgür, KÖGEF Genel Sekreteri Salih Mehmet, DEV-İŞ temsilcisi Mehmet Nazım birer konuşma yaptı. Kongrenin II. Dünya Gençlik Ve Öğrenci Festivalinin, Havana Festivalinin yapıldığı ay içinde toplanmasının kongreye ayrı bir anlam getirdiğini belirten konuşmacılar, Dünya gençliğine, onun örgütlü hareketine karşı duydukları dost ve sıcak sempatiyi ve dayanışmayı bir kez daha belirttiler. Kongrenin sonunda bir dizi kararlar alındı. DGD'yi yığınsallaştırmak, Dünya Demokratik Gençlik hareketiyle daha yakın ve sıcak ilişkiler kurmak, Kıbrıs'ta emperyalist çözümlere karşı savaşımı daha yüksek boyutlara çıkarmak, NÖTRON ve benzeri insanlık düşmanı emperyalist silahlara karşı etkili savaşım vermek, ulusal kurtuluş hareketlerinin daha güçlü desteklenmesi, Filistin kurtuluş hareketinin desteklenmesi ve bu onurlu savaşı gençliğe ve halka daha yakından tanıtmak gibi konularda kongre kararları alınmıştır.

YAZ DÖNEMİ ÇALIŞMALARI

Geride bıraktığımız yaz aylarında Yüksek Öğrenim Gençliği (YÖG)'nin savaşım alanı Kıbrıs'ta idi. Okulların kapalı olması nedeniyle Kıbrıs'ta bulunan YÖG, akademik demokratik haklarının alınması doğrultusunda savaşımını sürdürdü, gerici işbirlikçi iktidarı bir kez daha uyardı.

Birincil olarak, lise mezunu genç arkadaşların sorunlarına çözüm bulması için örgütlenmesine yardımcı oldu ve kurulan Yüksek Öğrenim Adayları Komitesi (YÖAK)'ne DGD ile birlikte birer temsilci vererek aktif olarak katıldı.

«İşsizler Ordusuna Katılmamamız İçin Kontenjanlar Alınmalıdır» belgisi ile son on binlerce bildiri ada çapında dağıtıldı. Ayni gün grevde bulunan Harson grevcilerine dayanışmaya gidildi. O gün bir kez daha işçi gençlik dayanışmasının patronların yüreğine korku saldığı gözlemlendi. ALİRIZA'lar arabaların arkadaşlarımızın üzerine sürdü, gençleri polisin gözü önünde ölümle tehdit etti, pankartları yırttı. 5 Ağustos'da başta kontenjan sorunu olmak üzere tüm diğer sorunları içeren velilerin de katıldığı başarılı bir toplantı yapıldı.

9 Ağustos'a yaklaşan günlerde tüm şehirlerde asılan pankartlar, «Eğitim ve Eğitim Sorunları» konulu bir açık oturum yapılacağı haberini yayıyordu. CTP, TKP, ve HP'nin katıldığı açık oturumda DGD, KÖGEF ve YÖAK adına KÖGEF Genel Sekreteri konuştu. Oturuma çağrıldığı halde gelmiyen K.T.F.D. Başbakanı ve Eğitim Bakanı tüm konuşmacılar tarafından protesto edildi. Oturuma katılan tüm muhalefet partileri gençliğin bu haklı savaşımının yanında olduklarını vurguladılar. Ayni akşam şehirlerin caddelerindeki afişler «KÖGEF - KTÖB Kültür ve Sanat Geceleri»nin başladığını haber veriyordu. Halka kendi kültürünü tanıtma amacını taşıyan gecelerde, Vasıf ÖNGÖREN'in yazdığı Zengin Mutfağı isimli tiyatro sergilendi. Kıbrıs folklöründen örneklerle süslenen gecelerde, marşlar söylendi, türküler okundu. En küçük köylere dahi ulaştırılan bu geceler gençliğin en başarılı çalışmalarından birini oluşturuyordu.

Örgütlü, yığınsal çıkışların sonuca varmada en etkili silahlardan biri olduğunu bilen YÖG, DGD ve YÖAK 12 Ağustos'da bir miting tertipledi. «Yurt, Burs, Kontenjan ve Faşist Baskılara Son» mitingi büyük bir coşkuyla başladı. Tüm demokratik kuruluşların destekledi ve bir kısmının aktif olarak katılımıyla yapılan mitingin en belirgin özelliği büyük bir disiplin içerisinde sürmesiydi. Gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğinin hayata geçirildiği miting, dosta güvence verdi, gericilerin yüreğine korku saldı.

Kısacık çalışma döneminin en ilginç olayı KÖGEF'in düzenlediği «Barış Dostluk Ayaktopu Turnuvası» oldu. Adanın çeşitli yerlerinden gelen yüzün üzerinde genç turnuvanın ismine yaraşır bir şekilde sportif müsabakalar yaptı. Derece alan takımlara KÖGEF'in amblemini içeren plaketler verildi.

okuyucu mektupları

Zamanımız öyle bir zamandır ki!..

Haksızlıklar, ezmeler, ezilmeler, kavgalar, cinayetler, soygunlar, sömürmeler, özgürlüğü engellemeler olağan birer olgu durumuna geldi. Bu olaylar en küçük iş yerlerinde, okullarda bile oluyor. Bunun nedeni ise, bunları yapan burjuva ve faşistlerin önüne geçilmemesidir. Buna karşı direnenler işten atılma, aç kalma ve öldürülme ile karşı karşıya kalmaktadır. Bunların önüne geçilmesi için de birlik ve destek gereklidir. Hangi ana baba çocuklarının cinayet işlemelerini, başkalarını ezmelerini, kahramanlık hayalleri ile yaşayıp da gerçeklerden uzak durmasını, özgür değil de baskı altında yaşamasını ister veya hangi evlât anasının, babasının, halkının gitgide çöktüğünü görmek ister.

Yukarıda bahsetiğim gibi bazı kişiler tarafından yıkılmak sömürülmek istenen, fakat buna karşı elele veripde direnen Kıbrıs'ta, Girne kazasına bağlı şipşirin bir yerde bulunan Lâpta Yavuzlar Lisesi'ni örnek olarak verebiliriz. Bu kardeş okulun gençlerini sömürmek için, birer köpek gibi salmışlar içimize. Ülkü Ocağına üye olan öğretmenler getirildi, bizim ilerici fikirlerimizle yapacağımız her hareket engellenmeye çalışıldı. Kara tahtaya kurt resmi çizip, orta birde ikide bulunan çocuklara ne olduğunu sorardı, okuldan çıkınca da kahvelere gidip kendi aklınca sömürmeye çalışırdı. Onlar bizim halkımız, onlar gençlerine güvenen ve destekleyen halktır. Ya hepimizin bildiği gibi 1 Mayıs İşçi-Emekçi bayramının marşını sınıfa asan bir öğrenciyi disipline yollayan, sınıfımıza astığımız Muharrem A. Özdemir'in resmini bu ne diye söküp atan öğretmene ne dersiniz. Muharrem Özdemir abimiz öldürüldüğünde, Lefkoşe'de yapılan yürüyüşe katılmamız bazı öğretmenler tarafından engellenmeye çalışıldı, ama öğrencilerin direnişiyle bu da başarıldı ve yürüyüşe katılıp slogan ve marşlarımızı söyledik. Okulda III. sınıfındaki öğrencilerin ve ilerici bir öğretmenin idareden izin alıp da, bir aylık çalışma sonucu çıkarmış oldukları, Kıbrıs halk düğünlerini yansıtan bir piyesin halka sunulması yasaklandı ve nedeni öğrencilere söylenmedi. Biz de buna karşı elimizden geldiği kadar direttik fakat bu direnişimiz insanca oldu. Sonra nedeninin Maarifin izin vermemesi olduğunu idareden öğrendik. Biz de hemen maarife durumu bildirip izni alınca idare yine izin vermedi. O zaman işin politik yönden düşünüldüğünü anladık. Fakat her zamanki gibi elele verip tiyatromuzu halka sunduk.

Sevgili Kıbrıs ve Gençlik okurları hiçbirzaman bu itlere ne okullarımızda ne de iş yerlerimizde geçit vermeyelim. Siz de bizim gibi birlik içinde yaşayın ve yaşatın.

Lâpta Yavuzlar Lisesi
Orta III. Sınıfından bir öğrenci

Başyazı

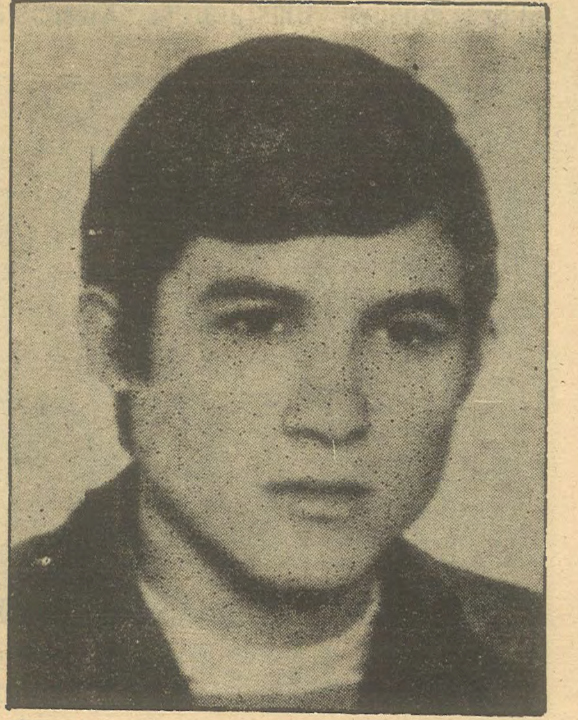
TOPLUMLARARASI GÖRÜŞMELER BAŞLAMALIDIR

Kıbrıs sorunu hâlâ çözüm bekliyor. Sorunun çözümlenmeden uzayıp gitmesi en başta Kıbrıs halkının çıkarlarına aykırıdır. Sorun çözümlenmediği için ada üzerinde olağanüstü durum sürüp gitmekte, bundan da emperyalizm ve işbirlikçileri yararlanmaktadır. Emperyalizm sorunun çözümünden yana değildir. Daha doğrusu kendi çıkarları doğrultusunda bir çözümün dışındaki çözümlere karşıdır. Adadaki gücünü zedeleyecek veya uzun vadeli taksim planlarını bozacak barışçı çözümlere karşıdır ve böyle bir çözüme varmada en büyük engeldir. Adadaki işbirlikçileri de aynı konumdadır. Güneyde NATO çıkarlarına aykırı bir çözümü sabote etmek için EOKA B yeniden hortlatılıyor. Sorunun uzayıp gitmesi Türk toplumu içerisindeki taksim yanlılarının da ağzını sulandırıyor. Adayı ikiye bölme, NATO üssü yapma hayalleri ile yatıp kalkanların cesaretleri ve bu yöndeki çabaları daha fazlaartıyor. Kıbrıs'ın kuzeyine Türkiye'den çok sayıda faşistin getirtildiği ve bunların Türk Ocaklarında örgütlendiği artık herkesçe biliniyor. Kuzey Kıbrıs ekonomisinin yavaş yavaş Türkiye ekonomisine bağımlı kılındığı da bilinen bir gerçektir. Bu durumdan yararlanan bir avuç ticaret burjuvazisi büyük vurgunlar vuruyor. Yine aynı çevreler resmi himaye ile güneyden yaptıkları kaçakçılıkla milyonlar vuruyor. Emekçiler ise her geçen gün daha fazla sefalete, pahalılığın ve işsizliğin girdabına itiliyor.

Kısacası barış emekçi halkın en temel sorunudur. Kıbrıs'taki tüm demokratik güçler adil bir barışın sağlanmasında toplumlararası görüşmelerin çok önemli bir yer tuttuğunu defalarca vurguladılar. Toplumlararası görüşmeler en erken bir zamanda BM'ler gözetiminde başlatılmalıdır. Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne yaptığı geziden sonra yayınlanan ortak bildiride de belirtilen «bağımsız, bağlantısız, toprağı bütün egemen Kıbrıs» bu görüşmelerde temel zemin olmalıdır. Kiprianu'nun görüşmelerden yan çizen tavrı da, görüşmelere Türk önerisi olarak taksime yönelik öneriler götürülmesi de yanlıştır. Toplumlarası görüşmelerin başlatılması ve sağlıklı bir rayda gitmesi için Kıbrıs'taki demokratik güçlere önemli görevler düşüyor.

MUSTAFA ERTAN'LAR ÖLMEZ!

Bir yiğit daha devrildi. Bu dördüncüsü. Türkiye'de öğrenimde olan Kıbrıs'lı gençlik dördüncü şehidini verdi. Mustafa Ertan arkadaş Adana'da öğrenim görmekteydi. Yiğitti, mertti. Halkının baskısız ve sömürüsüz günler görmesi için savaşıyordu. Bu günlerin heyecanı ile doluydu. Emperyalistler, faşistler ve ajanları onu acımasızca katlettiler. Onlar sandılar ki bir Mustafa öldürmekle kavga durur. Hayır. Bir Mustafa'nın yerini bin Mustafa alır, bin Özer alır, Mehmet alır, Muharrem alır. Kavga sürer. Zafere dek.

Öldürülen Mustafa Ertan arkadaş Adana'da, Mersin'de ve Kıbrıs'ta yapılan kitlesel cenaze törenlerinden sonra toprağa verildi. Mustafa Ertan'ın öldürülmesi üzerine Kıbrıs'taki demokratik örgütler ortak bir bildiri dağıttılar. Bu bildiriyi yayınlıyoruz.

YURTSEVER EMEKÇİ HALKIMIZ

Yeni ders yılının ilk gününde emekçi halkımız, en yiğit oğullarından birini daha yitirdi. Adana'da yüksek öğrenimde bulunan Mustafa Ertan Kadıoğlu arkadaşımız faşist çeteler tarafından hunharca katledildi. Bir ocak daha söndü, bir ananın daha yüreği ateşte boğuldu.

Lapta'lı Mustafa Ertan katledilen ilk devrimci değildir. İki yıl içinde Türkiye'de katledilen 4. bağımsızlık ve demokrasi şehididir.

Ertan'ı katledenler Özer'i, Mehmet'i, Muharrem'i katledenlerdir. Bunlar iyiye, güzele, yaratıcı beyinler, güçlü kollara, halka düşman faşist cinayet şebekeleridir. Türkiye'de yüzlerce ilerici devrimci kanına giren faşistler kanlı ellerini, Kıbrıs emekçi halkının bağrından kopan Kıbrıslı yurtsever gençliğe de yöneltiyor. Bu saldırı ve cinayetler rastgele nedensiz değildir.

Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halkının emperyalizme ve faşizme karşı verdiği bağımsızlık savaşının mutlak zaferini engellemeye yönelik çaresiz çırpınışlarıdır.

Saldırı ve cinayetler Nazi ajanlığı kanıtlanmış CIA güdümlü faşistlerle yerli başbuğların işbirliği içerisinde yarattığı ölüm tuzaklarıdır. Faşist MHP ülkü ocakları ne zaman sahte barış çağrıları yapsalar ardından faşist namlularını kırım için kitlelere yöneltiyorlar. Onların ülkemizdeki takipçileri, faşist Türk Ocakları elebaşları da aynı yolu yeğliyorlar. Daha dün Türkiye'deki faşist mihraklara paralel olarak barış havarisi kesilerek sahte barış çağrıları yaptılar. Ardından yaşanılan olay yine kanı, acıyı ve gözyaşını getirdi. Bir dağ gibi devirdiler Ertan'ı.

Yurtsever emekçi halkımız.

Faşist namlular yine ölüm saçarak bir tabutu daha omuzlarımıza yüklediler. Daha nice gencecik insanlara ölüm tuzakları hazırlanıyor. Buna direnmek zorundayız. Yaşam hakkımıza sahip çıkmak için gasbedilmek istenen güzel yarınlarımıza sahip çıkmak için direnmek zorundayız, ve direneceğiz.

İktidar güçleri, UBP hükümeti faşist çetelerle uyumluluğunu gizleyemiyor artık. Yurttaşlarına yönelen cinayetlerin hesabını soracağına faşist ocakları besliyor, sicilli faşistlere ülkemizde yataklık ediyor.

İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, cinayetlerin hesabını da soracak faşizmi ezecektir.

Yurtsever ardı ardına katlediliyor. Ancak insanlık dışı cinayetlerden; ölüm tuzaklarından yılmıyoruz.

İşçi sınıfı ve emekçi halkımız emperyalizme, faşizme karşı onurlu kavgasını sürdürecek, onun evlâtlarını da savaşım alanlarından hiçbir güç koparamıyacaktır.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM.

FAŞİST TÜRK OCAKLARI KAPATILSIN

MUSTAFA ERTAN'LAR ÖLMEZ

YÖG Veliler Komitesi

KÖGEF - DGD - DEV-İŞ - KTAMS - BES - KTÖS - KTMMOB - YKB - ODTÜ Mezunlar Bir. - MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ - HALK DER. - LEFKE HALK KÜL. DER. - K. T. HUKUKÇULAR DER. - HALKÇI PARTİ - CUMHURİYETÇİ TÜRK PARTİSİ

SÖYLEŞİ

Değerli Okurlar,

Uzunca bir aradan sonra 12. sayımızı yayınlayabildik. Gecikmemizde çeşitli etkenler neden oldu. Bir önceki sayımızda sizlerle yaptığımız söyleşide gazetemizin çeşitli sorunlarını sizlere iletmiştik. Aradan geçen zaman zarfında bu sorunların bir kısmını çözümlemiş bulunuyoruz. En yakıcı sorunumuz olan gazetemizin Kıbrıs'taki dağıtımı sorunu büyük oranda giderilmiştir. Buna paralel olarak Kıbrıs'taki satışlarımızda artış olmuştur. Sizlere kıvançla iletmek isteriz ki Kıbrıs ve Gençlik 12. sayısında tirajını 1000 artırmış bulunuyor. Bu tiraj artışı dostlarımızın sevineceği, düşmanlarımızın korku duyacağı bir olgudur. Siz okurlarımızın da desteği ile Kıbrıs ve Gençliğin bu sağlıklı gelişim çizgisini sürdüreceğine olan inancımız tamdır.

Kıbrıs ve Gençliğin diğer önemli sorunu olan mali sorunda da belirli gelişmeler kaydedilmiştir. Ancak bu konuda daha yapacak çok görevimiz var. Kıbrıs ve Gençliğin satışında görev alan arkadaşların bu konuda çok titiz olması gerekmektedir. Satıştan elde edilen paranın zamanında sorumlu arkadaşlara iletilmesi gerekir. Bu arada siz okurlarımızın gazetemizi bağışları ile desteklemesi mali sorunun çözümünde etken olacaktır. Şu bir gerçektir ki daha güzel, daha yetkin bir Kıbrıs ve Gençlik mali sorunun çözümü ile mümkündür. Bu konuda tümümüze düşen görevleri eksiksiz yerine getirmemiz gerekiyor. Gazetemizin Kıbrıs'taki satışlarının daha da düzene girmesi için Kıbrıs'ta abone sisteminin uygulanmasına karar vermiş bulunuyoruz. Daha önce de denenen ancak başarılamıyan bu çalışmanın bu kez başarılacağına eminiz. Bu konuda güvencemiz siz okurlarımızsınız. Daha önce de yazdığımız gibi gazetemizin en önemli özelliği Kıbrıs'tan haberlere geniş yer ayırmasıdır. Kıbrıs'taki okurlarımızdan mektuplar alıyoruz. Bu sevindirici bir olaydır. Ancak daha çok okurun kendi çalıştıkları işyerlerindeki ve bölgelerindeki gelişmeleri ve sorunları bizlere yazması gazetemizi daha da yetkinleştirecektir.

Siz okurlarımızın da bildiği gibi Kıbrıs ve Gençlik, Kıbrıslı ilerici yurtsever gençliğin silahıdır, sesidir. Sınıf savaşları içinde bu silahı elde tutmak, bu silahla gerici faşist güçlerin üzerine yürümek, sesimizi gür bir şekilde duyurmak temel görevimizdir. Daha güçlü bir Kıbrıs ve Gençlik için ileri.

Yazışma adresimiz :
Mesih Paşa Mah. Aksaray Cad. Girişken Palas apt. 30/6 Aksaray - İstanbul

YURTLAR KAPATILAMAZ

KÖGEF Konuyu Uluslararası Kuruluşlara Götüreceğini Açıkladı

Kıbrıs'taki UBP İktidarı, Türkiye'de bulunan Kıbrıs Yurtlarını kapatma kararı aldı. Bu yöndeki çalışmalar sürdürülüyor. Bu karar yurtlarda kalan öğrenciler tarafından sert bir tepkiyle karşılandı. Ankara ve İstanbul'da yurtlarda kalan tüm öğrenciler, Eğitim Bakanlığı'na gönderdikleri imzaları ile yurtların kapatılması girişimlerine karşı durdular. Kıbrıs'ta da Veliler Komitesi bu haksız uygulamayı durdurmak için harekete geçti. Muhalefet Milletvekilleri konuyu meclise getirdi. Veliler Komitesi tü mvelilerle toplantı düzenleyerek sorunu görüştü ve kararlar aldı. KÖGEF de tüm velilere gönderdiği mektuplarla, velileri yurtların kapatılması girişimlerine karşı savaşmaya çağırdı. Kıbrıs'ta gençler Eğitim Bakanlığı'nın önünde protesto gösterisi yaparak, Bakanlığa bir muhtıra verdiler. KTFD Başbakanı Osman Örek KÖGEF Genel Sekreteri ve yöneticileriyle yaptığı görüşmede, parasal sorunları öne sürerek yurtları kapatacaklarını açıkladı. KÖGEF yaptığı yazılı açıklamada bu iddiaları yanıtladı. Açıklama şöyledir :

«K.T.F.D. Başkanı Federasyon Genel Sekreterimize Türkiye'deki Kıbrıs Yurtlarını kapatacağını geçtiğimiz günlerde açıklamış bulunuyor. Özellikle son birkaç yıldır gerici, işbirlikçi UBP iktidarının yurtlarımıza yoğun saldırılarda bulunduğu kamuoyunca bilinmektedir. Bu planlı saldırılar, sonunda yurtlarımızın kapatılması ile noktalanıyor.

UBP hükümetinin Kıbrıs Yurtlarını Kredi ve Yurtlar Kurumu'na devretme adıyla kapatmasının gerekçesi nedir? Kamuoyunda öne sürülen maddi sorunlardır. Oysa 1970' den önce Ankara'da 4, İstanbul'da 3, Eskişehir'de 1 yani toplam 8 Kıbrıs yurdu vardı. Ve o zamanın Geçici Kıbrıs Türk Yönetimi bu yurtların parasal külfetini karşılayabiliyordu. Şimdi devlet olduk diyenlerin topu topu 4 yurdun parasal külfetini karşılayamaması oldukça düşündürücüdür.

Ankara yurtları bilindiği üzere Kıbrıs Türk Kültür Derneği'nin malıdır. K.T.F.D.'ye az bir ücretle kiralanmıştır. Yurtlardan pek çok sorun Kültür Derneği'nin maddi katkısıyla çözümlenmektedir. İstanbul'da ise Erkek Yurdu için 4, Kız Yurdu için 5 yıllık ücret peşin olarak verilmiştir Şimdi İstanbul yurtlarının devredilmesi ile sözleşme feshedilecektir. Mal sahibine ise milyonlarca lira tazminat verilecektir. Gerçekte iktidar, yurtlarımızı kapatmak için büyük bir maddi külfete girmektedir.

Öyle ise, Kıbrıs Yurtlarının kapatılarak bine yakın öğrencinin sokağa atılmasının altında maddi külfetten öte gerekçeler vardır. Bu gerekçeler kamuoyunca kolaylıkla anlaşılabilir. Çünkü, gerici işbirlikçi UBP iktidarının YÖG'e yönelttiği saldırılar herkesin gözü önünde olmaktadır. Politik görüşlerimizden dolayı bizlere saldırıyorlar. Yüksek Öğrenim Gençliği (YÖG)'nin KÖGEF çatısındaki örgütlülüğünün, iktidarlarının devamı için tehlikeli buluyorlar. Öyle tehlikeli buluyorlar ki, Kıbrıs'lı öğrencileri, faşistlerle ayni yurtlara üçer beşer dağıtarak, örgütlü gücümüzü kırmak istiyorlar. Bizlerin Mehmet'in, Özer'in, Muharrem'in, Mustafa'nın katilleri ile ayni yurtlarda, ayni odalarda yaşamamızı ya da onlar gibi öldürülmemizi istiyorlar.

Kredi ve Yurtlar Kurumu yönetmenliğine göre tüm arkadaşlarımızın yurtlara alınması olası değildir. Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun istediği nitelikleri taşıyan en çok %15 - 20 arkadaşımız vardır. Bu durumda Kıbrıs'lı öğrenciler bölük pörçük bile yurtlara yerleştirilmeyecektir. K.T.F.D. kız, erkek ayrımı yapmadan öğrencileri basbayağı sokağa atmaktadır. Hem de faşist terörün tırmandığı, kanlı olayların alabildiğine yoğunlaştığı bir dönemde. Bunun adı Kıbrıs'lı öğrencilerin katledilmesine davetiye çıkartmaktır. Dünyanın hiçbir yerinde, bir devletin kendi uyruğundaki kişileri başka bir ülkede böylesine sahipsiz bıraktığı görülmemiştir.

UBP iktidarı, Kıbrıs'lı öğrencileri T.C. kurumlarına devretmekle sorumluluktan kurtulabileceğini sanmasın. YÖG sokağa atılmamak için, faşist terörün kanında boğulmamak için, yurtlarını kapattırmamak için direnecektir. Doğacak olayların tüm sorumluluğu da K.T.F.D. yetkililerinin sırtında olacaktır.

KÖGEF'İN YURTLARDAKİ ÖĞRENCİLERE YAYINLADIĞI MESAJ

KARDEŞLER,

Gerici-işbirlikçi UBP İktidarının maskesi iyice düştü. Gençlik düşmanı yüzü apaçık ortaya çıktı. Bu iktidar yıllarca direnerek elde etmiş olduğumuz yurtlarımızı kapatmaya hazırlanıyor. Yüzlercemizin, kız-erkek ayrımı yapmadan sınav döneminde, kışın ortasında sokağa atılması kararını gözünü kırpmadan alıyor.

Daha bir yıl önce yurtların açılması gerektiğini kabul eden bu iktidar şimdi sudan gerekçelerle yurtları kapatmak istiyor. Neden? Onlara sorarsanız maddi olanaksızlık. Yaptıkları balolara, eğlencelere milyonları harcayanların öğrencilere gençlere yurtta kalmaları için harcayacak paraları yoktur. Aslında neden bu değildir. Hatta bu iktidar yurtları kapatmak için üzerinden para da verecektir. Biz iyi biliyoruz ki bu yurtlarda kendi dümen suyunda gidenler, faşistler kalsaydı bu yurtlar hiçbirzaman kapatılmayacaktı. Yurtlarımız ilerici yurtsever gençliğin örgütlü kaleleri olduğu için, KÖGEF'in kaleleri olduğu için kapatılıyor. Öteden beri gençliğin okumasına, aydınlanmasına karşı olan bu iktidarın bu gerçeğe tahammülü yoktur. Halkın yanında, sömürünün ve haksızlığın karşısında olan biz gençleri cezalandırmak, korkutmak, yıldırmak için yurtlarımızı kapatıyorlar. Düpedüz politik görüşlerimiz cezalandırılıyor. Yüksek öğrenim gençliği ve örgütlü sesimiz KÖGEF yıllardır UBP İktidarının halk düşmanı politikasını sergilemekte ona karşı savaşım vermektedir. Kıbrıs konusunda herzaman duyarlı olan bizler, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin oyunlarına karşı savaşım verdik, veriyoruz. Tüm bunlar bizleri sokağa atmak için UBP'ye yeter de artar bile.

Hesapları açıktır. Hedef olarak seçtikleri bizleri her türlü saldırıyla öğrenimden uzaklaştırmak, susturmak, susturmak istiyorlar. 4 tane arkadaşımız bunun için şehit edildi. Şimdiye kadarki çeşitli baskı ve saldırılar bunun için yapıldı. İhtiyaçlı birçok arkadaşımıza burs verilmiyor. Nakdi yardımlar kesiliyor. Verilen burs miktarı da bugünkü Türkiye koşullarında 750 TL gibi gülünç bir rakamda tutuluyor. Bütün bu saldırılar, yurtlarımızın kapatılmasıyla sürdürülüyor. Öğrenci düşmanlıklarını pervasızca sergiliyorlar.

Ancak herşeyi inceden inceye plânlayan bu iktidar bir şeyi yanlış hesaplamıştır. Bizlerin savaşım azmini, örgütlü gücümüzü. Yurtlarımızın kapatılmasını engellemek için sonuna kadar savaşım vereceğiz. Konuyu uluslararası kuruluşlara, Avrupa Konseyi'ne götüreceğiz. Ailelerimizi, velilerimizi savaşımın içine çekmek her arkadaşın görevidir. Onların sandıkları gibi bu baskılar, sokağa atılmalar bizi yıldırmayacaktır. Bu uygulamaları ile kendilerini daha iyi tanıyoruz. Savaşım azmimiz, kinimiz daha da pekişiyor. Emekçi halkımızın yanında her türlü gericiliğe, faşizme ve emperyalizme karşı savaşımımızı hiçbir güç durduramayacaktır. Bu böyle bilinsin.

İlerici, devrimci, yurtsever arkadaşlar; gün, birleşme ve tek bir yumruk halinde çıkma günüdür.

KÖGEF

Sovyetler Birliği ve ABD'de eğitim ve fırsat olanakları nasıl ?

Eğitimde fırsat eşitliği sorununun anlaşılması için resmi istatistikler içeren bir Sovyet yazarının makalesini aynen yayınlıyoruz.

Bir zamanlar Sokrat'a, nasıl o kadar nazik olabildiğini sorduklarında «Nazik olmıyan kabaadamları gözleyerek ve onların yaptıklarını yapmamaya çalışarak» diye cevap vermişti.

Biz de Sokrat'ın metodunu kullanarak, Amerikan dergisi News-Week'in yazarları Merill Sheill ve Fred Coleman'ın yaptıklarının tam tersini yapalım. Bu iki kişi alışılmış ama pek orijinal olmıyan, gerçekler-le burjuva propoganda tekniğine baş vurmuşlar ve böylece ABD eğitim sistemini aklarken, Sovyetlerdeki eğitim sistemine leke sürmeye çalışmışlar, rakamlarla oynamaya kalkmışlardır. Ama biz kendi hesabımıza, yalnızca Sovyet ve ABD resmi makamlarını kullanarak, ABD ve Sovyet eğitim sistemlerinin objektif görüntüsünü vermeğe çalışacağız.

«US Newsand World Report» dergisi, Ford vakfı ile birlikte, geçenlerde Amerikan okullarındaki durum hakkında ortak bir inceleme yaptı. Öğretmenlerle ve resmi görevlilerle yapılan 4 aylık tartışmalardan ve seminerlerden sonra muazzam sayıda Amerikalı genç insanın yarı cahil olarak nitelendirilebilecek bir duruma getirildiği sonucuna varıldı. Bir çok yüksek Amerikan okulu da oldukça kötü bir eğitim vermektedir; ama bu eğitim bile giderek daha az erişilebilir bir duruma gelmektedir, çünkü özel bir üniversitedeki okuma harcamaları (öğrenim ücreti, yurt, yemek) yılda 2202 Dolardan 4328 Dolara fırlamış, bir devlet üniversitesindeki harcamalar ise, 115 Dolardan 2115 Dolara çıkmıştır. «US News and World Report» bir başka yerde de şöyle söylüyor. «Birleşik Devletler, yalnızca zengin insanların çocuklarını yüksek öğrenime gönderebildiği bir duruma hızla yol almaktadır.»

Tanınmış Amerikan sosyologu Paul Hollander, bir incelemesinde belli amaçlar güden karşılaştırmalar yapmakta ama yine de Sovyetlerin özellikle eğitim alanındaki eşitliği sağlayacak olanakları bulunduğunu onaylamak zorunda kalmaktadır.

Sovyetlerde 1975 yılında ilk ve orta okuldaki öğrenci sayısı 48 Milyondu. Ama Sovyetlerdeki orta öğrenim meslek okulları ve uzmanlaşmış orta öğrenim okulları da, orta öğrenim eğitimi verdikleri için, 1975 yılında ilkokul ve genel orta öğretimdeki toplam öğrenci sayısı 49 Milyonun üzerinde idi. Yani ABD'dekinden çok.

Sovyetlerde yapılanın tersine, ABD'deki orta öğrenim mezunlarının kayıt olduğu bütün okullar yüksek okul olarak nitelenir. Bu durum ABD basınında yayınlanan yüksek öğretim istatistiklerini açıkça şişirmektedir. Çünkü yüksek ve orta öğrenim uzmanlık okulları öğrencileri ve hatta meslek okulları öğrencileri de yüksek öğrenim öğrencilerine katılmaktadır. Bunun önemli bir ideolojik yanı da vardır. Çünkü böyle yapmakla ABD'de Sovyetlerden ve Sosyalist ülkelerinkinden daha çok sayıda öğrencinin yüksek öğrenime katıldığı aldatmacası yayılır. Ama ABD yazarlarının iddia ettiği gibi yüksek okullarda 11 Milyon 300 bin öğrencinin okuduğunu kabul etsek bile, aslında 8 Milyon 700 bin öğrenci (yüksek lisans da dahil) yüksek ve uzmanlaşmış orta öğrenim eğitimi elde edebilecektir. Sovyetlerde 1975'de yüksek ve uzmanlaşmış orta öğrenimde bulunan öğrenci sayısı 9 Milyon 400 Bindir. ABD'dekinden 700 bin fazla.

Eğitim kurumları sayısı söz konusu olduğunda, eğer uzmanlaşmış orta öğrenim okullarını da dahil edersek, Sovyetlerdeki okulların sayısı ABD'deki okulların sayısından % 70 çoktur. 1975'de Sovyetlerde 5158 yüksek ve uzmanlaşmış orta okul varken, ABD'deli yazarlara göre bunların ABD'deki sayısı 3047 idi.

Yeni Sovyetler Anayasası, genel orta öğrenimi zorunlu duruma getirmekte ve herkese eğitim ve çalışma hakkının yanısıra bir meslek hakkını da garanti altına almaktadır. Böylece uzmanlaşmış orta öğrenimi ve yüksek öğrenimi ele aldığınız zaman, biz yalnızca ekonomimizin, bilimimizin ve kültürümüzün gereksinemlerini de karşılayabilecek bir durumda olması gerekliliğini göz önünde tutarız.

Bu yaklaşım, Sovyet yüksek okullarının durumununun, Sovyetlerin toplumsal yapısını yansıtmakta olduğu anlamına gelmektedir.

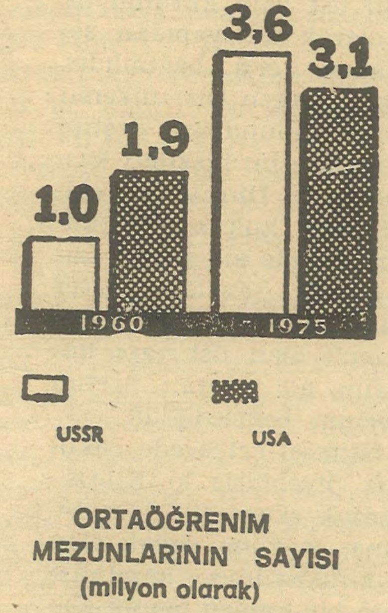
ABD'deki görünüm ise oldukça değiştir. Resmi ABD istatistikleri, yüksek öğrenimin demokratik bir yapısı varmış gibi göstermek için (orta sınıf) adlı katmanlardan gelen az sayıdaki öğrenciyi işçi sınıfından gelen öğrenci sayısına katarak bu katagorinin sayısını şişirmektedir. Yine de işçi sınıfından gelen öğrenciler, toplam öğrencilerin yalnızca % 16'sıdır. Halbuki ülkenin faal nüfusunun % 65'i işçidir. Amerikan eğitim sistemindeki ayırıcılık, yalnızca toplumsal statüye göre değil, ayni zamanda ırklara göre de uygulanır. Beyaz olmıyanların, yani siyahların, kızılderililer, Porto Riko'lular Meksikalılar, vs.: büyük bir çoğunluğu ya hiç eğitim görmemiştir, yada çok az eğitim görmüştür.

Sovyetlerde tüm eğitim ücretsizdir, eğitim giderlerini devlet ödemektedir. Ve yakın bir geçmişte SBKP Merkez Komitesi Ve Bakanlar Kurulu, «Genel orta öğrenimde öğrencilerin kitapları, ücretsiz olarak kullanmalarına geçiş üzerine» kararını onaylamıştır.

Bunlardan başka yüksek okullardaki ve orta öğrenim teknik okullarındaki öğrenciler aylık ödenek alırlar. Labaratuvarları, çalışma salonlarını, bilgisayarları ve kitaplıkları ücretsiz olarak kullanırlar.

Yüksek ve uzmanlaşmış orta öğrenime, gece öğrenimine yada mektupla öğrenime devam eden işçilerin ve emekçilerin sınavlara gitmek için ücretli izin almak gibi özel kolaylıkları vardır.

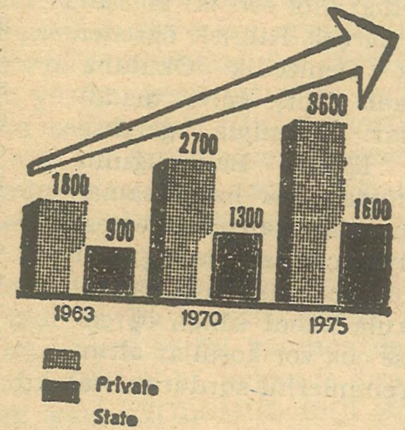
Bağlamak için son bir rakam verelim: Sovyetlerde 92 Milyon 605 bin kişi, şu yada, bu tip öğrenim kurumuna kayıtlıdır. Yani kısaca Sovyetlerde her üç kişiden birisi bir okula gitmekte ve bir eğiti mkurumuna devam etmektedir.

ORTAÖĞRENİM MEZUNLARININ SAYISI (milyon olarak)

YÜKSEK VE UZMANLAŞMIŞ ORTAÖĞRENİMDE ÖĞRENCİ SAYISI (milyon olarak)

ABD'DE YÜKSEKOKULLARDA ÖĞRENİM ÜCRETLERİ (dolar olarak)
Private: Özel okullar
State: Devlet okulları

eğitim bakanlığını göreve çağırıyoruz

KONTENJANLAR ALINSIN

Eğitim bir üst yapı kurumudur. Bu üst yapı kurumu da genel olarak alt yapıdan soyutlanamaz, ona bağımlıdır. Alt yapı derken bir ülkenin içerisinde bulunduğu üretim biçimi ve üretim ilişkileri kastedilmektedir. Din, ahlâk, eğitim, kültür, hukuk gibi kurumlar genelde alt yapıya bağımlı olarak şekillenen birer üst yapı kurumudurlar. Burada önemli olan üst yapı kurumlarını, alt yapının, üretim ilişkilerinin belirlediğidir.

Bu bilimsel çerçevede bakıldığında diyebiliriz ki Kıbrıs'taki bozuk ekonomik düzenin, vurguna, soyguna dayalı olan geri bıraktırılmış kapitalist düzenin bir sonucu olarak eğitimde bozuk olacaktır. Özel mülkiyete dayalı bir toplumda tüm eğitim kurumlarının mevcut düzeni sürdürmek amacını güttüğünü de hesaba katarsak Kıbrıs'taki eğitim dolaylı olmayan yoldan bozuk ve öğrencileri yetiştirici bir niteliği olmadığı daha iyi kavranabilir.

İlk ve ortaöğretimde başlayan bozuk eğitim tüm öğrencilerin en büyük sorunlarındandır. Köylerde eğitim yokluğu ve yetersizliği, şehirlerde ise verimsiz bir eğitimin yapıldığı Kıbrıs'ta eğitimin üretime yönelik olmadığı açıkça görülebilmektedir.

İşte böylesi bir eğitim (Buna eğer eğitim denirse) içerisinden geçen her öğrencinin karşısına 12 yıllık ilk, orta ve lise öğrenimi dönemleri sonunda bir çok engel çıkmaktadır. Bunların başında da şüphesiz ki kontenjan sorunudur. Üniversiteye girebilmektir.

Bu durumda da öğrencinin karşısına yeni bir engel Ü.S.S. engeli çıkar. Kıbrıs'ın liselerinde yeterli laboratuvar, kitap ve öğretmen olanaklarından yoksun olarak eğitim yapan bir gençle İstanbul'da özel Fransız ve Amerikan okullarında eğitim gören bir başka gencin bilgi yarışına girmesi ve onu geçmesi beklenir. Tabii ki bu bekleyişin sonucu malum: Her yıl Kıbrıs'ta yüzlerce gencin açıkta kalması. «Bu ülkeye çoban da lâzım.» diyen zihniyetin ürünü bir çok gencin Libyalara sürgün gidercesine gönderilmesi. Evet beklenen sonuç bunlar oluyor. İşte konunun bu aşamasında soruna nisbi dahi olsa bir çözüm bu..nabilmesi için Türkiye'deki yüksek öğretim kurumlarından kontenjan almasına bağlı kalıyor.

Geçmişte de olduğu gibi bu yıl da KTFD eğitim bakanlığının kontenjan talep etmeğe ve bunları almaya yönelik bir faaliyeti olmadığı açıktır. Buna karşılık YÖG'nin örgütlü olduğu yerlerde, KÖGEF'in baş vurduğu bir takım okullarda kontenjan alınması olasılığı gündeme getirilmiştir. Yapılacak iş KTFD eğitim bakanlığının resmi olarak kontenjan talep etmesidir.

Burada KTFD eğitim bakanlığını göreve çağırıyoruz. Erken bir zamanda kontenjanlar alınmalıdır. Tüm lise mezunlarına üniversiteye girebilecek derecede kontenjan talep edilmeli ve bunlar alınmalıdır. Geçmiş yıllarda yabancı uyruklulara tanınan kontenjan haklarının alınması yönünde KTFD eğitim bakanlığı Türkiye'deki üniversitelere baş vurmalıdır.

Liseli gençliğin bu sorununa cevap vermeyenler öğrenci düşmanı politikalarını sürdürürlerken unutmamaları gerekir ki gün gelecek halkımız ve onun kopmaz bir parçası olan gençler mutlaka bu konunun da hesabını soracaklardır.

Y. DENİZCİLİK OKULUNDAKİ KIBRISLI

Yüksek denizcilik okulunda eğitim gören Kıbrıs'lı ilerici yurtsever öğrenciler KTFD eğitim bakanlığının ihmali yüzünden çözümlenmesi gereken acil sorunlarla karşıkarşıyadırlar.

Bilindiği gibi son iki yıl içerisinde birçok Kıbrıslı öğrenci Yüksek Denizcilik Okuluna müracaat etmiş, gerek maddi zorluklar nedeniyle, gerekse KTFD Eğitim Bakanlığının bu konuda çaba harcamaması, kontenjan talep etmemesi nedeniyle çok sayıda öğrenci bu okuldan yararlanamamıştır. Okula kabul edilen öğrenciler ise çok zor koşullar altında öğrenimlerini sürdürmektedirler.

Denizcilik Okulundaki Kıbrıslı öğrencilerle Kıbrıs ve Gençlik gazetesinin yaptığı söyleşide, T.C. ulaştırma bakanlığı ve okul yönetiminin Kıbrıslı öğrencilere kontenjan vermek istediği, ancak Kıbrıs'taki Eğitim Bakanlığı yetkililerinin herzaman olduğu gibi böyle bir müracaatta bulunmadığını belirttiler.

Halen bu okulda okuyan Kıbrıslı öğrenciler yıllık 12000 TL. gibi yüksek bir okul ücreti vermek zorundadırlar. Henüz burs veya nakdi yardım almayan öğrencilerin bu ücreti, Kıbrıs'taki pahalılık ve işsizlik girdabı da düşünülürse çok zor şartlar altında ödemek durumunda kalacakları açıktır. Oysa bu ücret 1974 öncesi YDO'da öğrenim gören öğrencilerden alınmaktaydı. Öğrencilerin bu sorunlarının çözülmesi için Eğitim Bakanlığının bu ücreti kaldırması veya kendisinin karşılaması gerekmektedir. 12000 TL. gibi bir ücret uygulanmasının nedeni KTFD Eğitim Bakanlığının ilgisizliğinden doğmuştur. Bunun yanında bir meslek okulu olan YDO'nda 8 aylık bir teorik eğitimden sonra II. sınıfta 2 av III. sınıfta 3 ay olmak üzere pratik eğitimlerin yapılması zorunludur. Ancak Kıbrıs'lı öğrenciler bu pratik eğitimleri için başvurduğu denizcilik bankasının gemi yerinden veya armatörlerden yararlanamamaktadırlar. Çoğu zaman basvurulan bu yerler kapılarını öğrencilerin yüzlerine kapatmaktadırlar. Böylece pratik eğitim konusunda öğrenciler geri planda kalmaktadır.

Bunun yanında öğrencilerin, mezuniyetten sonra Kıbrıs'ta iş bulma konusunda çeşitli tasalar içerisindedirler. Çalışma olanaklarının da çözümlenmesi gerekmektedir.

Bütün bunlar göstermektedir ki KTFD Eğitim Bakanlığının umursamaz tavrı çeşitli okullarda okuyan Kıbrıs'lı öğrenciler gibi Denizcilik Okulu Kıbrıs'lı öğrencileri de ağır ve zor öğrenim koşulları içerisinde bırakmaktadır. YDO öğrencileri sorunlarının çözümlenmesi için örgütlü savaşımını sonuna kadar sürdürecektir.

— Yaşasın liseli gençliğin haklı mücadelesi. —
— Eğitimde fırsat eşitliği. —
— Yeterli sayıda kontenjan alınmalıdır. —
— Eğitim üretime yönelik olmalıdır. —

Yeni Öğrenim Yılına Girerken

GÜCÜMÜZ ÖRGÜTSEL BİRLİĞİMİZDİR

Kögef Genel Başkanı
İSMAİL KEMAL

Yeni bir öğrenim yılına başlıyoruz. Bu öğrenim yılına hangi koşullar altında, hangi sorunlarla girdiğimizi ve görevlerimizi yeniden ortaya koymakta büyük yarar vardır.

YENİ ARKADAŞLAR VE KONTENJAN

Her yıl olduğu gibi bu yıl da aramıza Kıbrıs'tan gelen yeni arkadaşlar katılıyor. Bu sevindirici bir olgu. Ne var ki, gelen arkadaşların sayısı çok düşük. Yüzlerce arkadaşımız, bozuk ekonomik düzenin yansıması olan bozuk eğitimin, eleyici sistemin kurbanları oldular. Anayasal hakları olan, yüksek öğrenim görme haklarından mahrum kaldılar. Kıbrıs Liselerindeki yetersiz ve eleyici eğitime ek olarak, KTFD Eğitim Bakanlığı'nın kontenjan almama ya da az alma politikası da bu arkadaşlarımızın önüne engel olarak dikildi. Her yıl olduğu gibi bu yıl da UBP İktidarı ve onun Eğitim Bakanlığı liseli gençliğin «yeterli sayıda kontenjan alınsın» haykırışlarına kulak tıkadı. Herhangi bir yüksek öğrenim kurumuna giremeyen yüzlerce genç, askere gitmek zorunda kalacak. Tüm bunların suçlusu, halk çocuklarına eğitim görme olanağı tanımayan bozuk ekonomik düzendir. Kapitalizmdir. Hepimiz de çok iyi biliyoruz ki sosyalist ülkelerde gençlerin okula gidememe diye bir sorunu yoktur. O ülkelerde gençliğin tümüne yüksek öğrenim yapma olanağı sağlanmıştır. Ancak bizler, kapitalist bir düzende yaşasak da, bu sorunu kısmen de olsa çözümleyebilmek için kontenjan alınması yönündeki talebimizi sıcak tutacağız.

Üniversite kapısını binbir güçlükle de olsa aralayıp giren arkadaşlar düşledikleri üniversite öğrenimini bulamayacaklardır. Yaşamın acımasız gerçekleriyle karşılaşacaklardır. Kendilerini yüksek öğrenimin pek çok sorununun ortasında bulacaklardır. Kıbrıs'taki ortamdan ve koşullardan tamamen değişik, sınıf savaşımının alabildiğine keskinleştiği, faşizmin kanlı saldırılarının en azgın biçimiyle sergilendiği Türkiye'de, yeni gelen arkadaşlarımıza yol göstermek, karşılaşacakları sorunlarda onlara yardımcı olmak her KÖGEF üyesinin, her Kıbrıslı ilerici, yurtseverin görevidir. Gerici-işbirlikçi UBP İktidarının halk düşmanı, gençlik düşmanı politikası sonucu ortaya çıkan yığınla sorunumuzu ancak örgütlü savaşımımızla aşabiliriz. Böylesi bir savaşımın KÖGEF çatısı altında örgütlenmekten geçtiğini yeni gelen arkadaşlarımıza göstermeliyiz.

YURTLARIMIZ

Yeni öğrenim yılına girerken, kuşkusuz en önemli sorunumuz yurtlarımızın kapatılmak istenmesidir. Gerici-işbirlikçi UBP İktidarı, yurtlarımıza, yani en temel haklarımıza, örgütlüğümüze pervasızca saldırıyor. Kararları bizi sokağa atmaktır. Hepimiz biliyoruz ki, bu yurtlar UBP'nin keyfiyle açılmamıştır. Bu yurtların açtırılması uzun, kararlı ve çok çetin savaşımlar sonucudur. UBP İktidarı daha bir yıl önce, yurtların bir gereksinim olduğunu, Ankara'da da yenive daha büyük yurtlar açılması gerektiğini kabul ediyordu. Ama şimdi KÖGEF'e yönelik geniş bir saldırı plânının parçası olarak yurtlarımızı kapatıyorlar. Yurtlarımızı açtırmak için nasıl yılmaz bir savaşım sürdürmüşsek, ayni tavrı bu demokratik mevzimizi terketmemek, yurtlarımızı kapattırtmamak için de göstereceğiz. Bu en temel görevimizdir. Bizleri sokağa atmayı amaçlayan bu girişimlere karşı, Kıbrıs'ta analarımızı, babalarımızı, velilerimizi, tüm halkımızı savaşıma çekmeliyiz. Ancak şunu da koymalıyız, yurtlardan atılsak da, bizi dağıtmalarına olanak vermeyeceğiz. Örgütlü savaşıma devam edeceğiz.

BURSLARIMIZ, NAKDİ YARDIMLARIMIZ

Mart ayında, KTFD Meclisinde yapılan bütçe çalışmalarında 750 TL olan burs ve nakdi yardımların miktarının artırılması kararlaştırılmıştı. Ancak aradan sekiz ay geçtiği halde bu karar uygulanmadı. Bugün, Türkiye'deki hayat pahalılığı koşullarında 750 TL gülünç bir rakamdır. Kıbrıs'ta başını alıp giden işsizlik ve hayat pahalılığı da, ailelerin evlâtlarına yeterli miktarda para göndermelerini engellemektedir. Bu sorunun bir yanı. İhtiyaçlı olan çok sayıda öğrenci burs almıyor. 750 TL dahi olsa bu parayı alan arkadaşlarımızın sayısı parmakla sayılacak kadar az. Birçok arkadaşımızın nakdi yardımı kesildi. Politik görüşlerinden dolayı arkadaşlarımızın burs ve nakdi yardımları hiçbir yasal dayanağı olmadan kesiliyor. Bu sorunlar çok yazıldı. Önümüzdeki dönembu konuda zorlu bir savaşım yürütmek kaçınılmazdır. Kredi sisteminin bizlere de uygulanması talebimiz, geniş kitlelere mal edilmeli, iktidara dayatılmalıdır.

SORUNLAR, SORUNLAR...

Sorunlar saymakla bitmez. Tıp mezunu arkadaşların ihtisas sorunu yıllardır askıda. Türlü vaadlere rağmen bu sorun çözümlenmedi. Teknik okullara giden arkadaşların staj sorunu askıda. Bizleri bunaltan busorunların çözümlenmesinde daha ileri adımlar atabilmek için yönetime katılma talebimizin sözü bile edilmiyor. Öğrenci düşmanlığı, faşistliği kanıtlanmış öğrenci müfettişleri hâlâ daha görevde. Yenioyunlar tezgâhlamakla meşgul. Bunları daha geniş yığınlara deşifre etmeliyiz. Demek ki önümüzde akademik ve demokratik haklarımız için yapmamız gereken çok şey var. Bunları başarmada tek yol örgütlü savaşımımızdır.

TÜRKİYE'DE SINIF SAVAŞI VE BİZ

Türkiye'de öğrenim görmekteyiz. Türkiye kapitalist üretim ilişkilerinin hakim olduğu bir ülkedir. Bir yanda sömürenler, bir yanda da sömürülenler. Bu sınıflar arasında savaş sürüp gidiyor. Biz bu savaşın dışında değiliz. Bunun için Türkiye'nin durumunu doğru değerlendirmek zorundayız. Bugün Türkiye'de faşizmin kanlı saldırıları yeni boyutlara ulaşıyor. Hergün ilericilerin devrimcilerin kanı akıtılıyor. Faşist diktatörlüğe geçmek için çeşitli plânlar sahneleniyor. Biz gelişen bu olayların dışında değiliz. Faşist saldırılar bizleri de hedefliyor. Dört arkadaşımızı yitirdik. Türkiye'deki anti-faşist, anti-emperyalist kavganın içinde saf tutuyoruz. Bu kavgada işçi sınıfı, tüm anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-tekel güçlerin eylem ve cephe birliğini çıkış yolu olarak gösteriyor. Bu tek doğru yoldur. Bu amaca varmada gençliğin antifaşist birliği zorunludur. Bizler de Kıbrıslı ilericiler olarak, kendi aramızda en geniş örgütsel ve ilkeli birliği sağlamalıyız.

KÖGEF ÇATISI ALTINDA BİRLİK

KÖGEF Türkiye'de öğrenimde olan, ilerici, yurtsever, devrimci gençliğin üst örgütüdür. KÖGEF savaşımımızdaki önemli bir kazanım, güçlü bir silâhtır. Ancak, Türkiye'deki tüm anti-faşist Kıbrıslı gençliğin KÖGEF çatısındaki birliği, geçmişteki bazı ayrılmalardan dolayı henüz tam anlamıyla sağlanamamıştır. Özellikle geçen yıl Ankara'da meydana gelen olaylar, bu birliğin sağlanmasının ne denli önemli olduğunu gösteriyor. Ankara'daki yurtlar direnişini, bu birliğin sağlanamaması, örgütten kendilerini dıştalayan unsurların eylemleri kırması yenilgiye uğratmıştır. Kimin haklı, kimin haksız olduğu uzun uzun tartışıldı, tartışılıyor. Ancak, ortada bir gerçek var ki, bunu kimse yadsıyamaz. Bu da, gerici güçlerin Ankara'daki ayrılıklardan çok iyi yararlandığı ve direnişin başarısızlığa uğradığıdır. Bu yenilgiden çok dersler çıkarmak gerekiyor. Bazı görüşler ayrı örgütlenmeyi gündeme getirdiler. Sosyal-demokratlar, AKÖK'ten ayrılıp dernek kurdular. Bunlar kesinlikle yanlış görüş ve tavırlardır. Türkiye'deki sınıf savaşımındaki görevimizi ancak KÖGEF çatısı altında, «örgütsel birlik, ideolojik mücadele» ilkesi ile yerine getirebiliriz. Akademik-demokratik haklarımız için savaşımda ve Kıbrıs'ta emekçi halkımıza karşı sorumluluğumuzu yerine getirmede bu birlik gereklidir. Bu birliğin sağlanması için her KÖGEF üyesi militanca ve dürüst olarak çalışmalı, ayrılıkçı tavırları teşhir etmelidir.

DAHA YIĞINSAL KÖGEF

Bir yandan bu birliği sağlamaya çalışırken, henüz bağ kuramadığımız şehirlerle bağ kurmak, varolan bağları güçlendirmek ve örgütü yapıya dönüştürmek önemli bir görev olarak önümüzde duruyor. «Daha yığınsal KÖGEF» belgisi çalışmalarımızın ekseni olmalıdır. Yeni gelen arkadaşları örgüte kazanmak da bu görevin bir parçasıdır.

KIBRIS SORUNU VE BİZ

Kıbrıs sorunu bizlerin temel sorunudur. Emperyalizm Kıbrıs'la ilgili plânlarından vazgeçmiş değildir. Hatta çabalarını artırmıştır. Bugün halkımızın karşısına Türk Ocakları adı altında faşist bir örgüt dikilmiştir. Bunların görevi emperyalizmin oyunlarını uygulayabileceği bir ortam yaratmaktır. Bu faşist örgütlenmelere karşı savaş, bunların yüzünü geniş yığınlara teşhir görevlerimiz arasındadır. Kıbrıs'ın bağımsızlığı için savaşmak, emperyalizmin plânlarına ve onun kukla örgütlerine, bu arada dünyanın her yerinde emperyalizmin ve faşizmin bağlaşığı haline gelen Maoizme karşı savaş yurtseverlik görevidir.

DOĞRU YOL

Tüm sorunların temelinde, ekonomik nedenler yatar. Akademik sorunlarda da, diğerlerinde de. Bu sorunlar ancak düzen değişikliğiyle köklü olarak çözümlenebilir. Bu kavgada da başı çeken, yol gösteren işçi sınıfıdır. Demek ki, yukarıda sıraladığımız görevleri yerine getirebilmek için «YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ SAVAŞ YOLUDUR» belgisine sarılmamız, onu hayata geçirmemiz gerek. Bu temel belgiye bağlı olarak, işçi sınıfı bilmine ters, bütün akımlara karşı ideolojik savaş yürütmek şarttır. İşçi sınıfının yolu, bizi utkuya götüren tek doğru yoldur.

KIBRIS'T
VE TÜRK

Emperyalizm ve faşizm birbirinden ayrılmaz iki olgudur. Faşizm; tekelci sermayenin, en gerici, en şöven kesimlerinin açık, kanlı diktasıdır. Bu, emperyalizmin genel bunalımının derinleştiği ve toplumsal devrimler çağının başladığı dönemde, tekelci burjuvazinin gündeme getirdiği bir devlet biçimidir. Emperyalizme bağımlı ülkelerde, emperyalist metropoller işbirlikçileri aracılığıyla faşist düzenler kurdurtma yoluna giderler. Çünkü, emperyalizm bunalımdan çıkabilmek ve bu ülkelerdeki bağımsızlık savaşlarını bastırabilmek için bir başka seçenek bulamamaktadır.

Emperyalizm, yurdumuz Kıbrıs'taki varlığını sürdürüp, topraklarımızı NATO'nun batmayan bir uçak gemisi yapmak için türlü planlar hazırlamıştır. Bunları uygulama görevini de yurdumuzda kurdurttuğu gizli, açık faşist örgütlere vermiştir. Kıbrıs halkını «böl ve yönet» politikasıyla birbirine kırdırtarak, Kıbrıs'ı NATO'cu güçler arasında taksim etme planları 1950'lere dayanıyor. Bu dönemde, hem Türk, hem de Rum toplumu içerisinde gizli faşist örgütler kurdurulmuş ve silahlandırılmıştır. Rum toplumu içinde EOKA hareketi örgütlendirilmiştir. Başına da, CIA'dan emir alan, Yunanistan'da Nazilerle işbirliği yapan, sicilli faşist GRİVAS getirilmiştir. Bu arada, «böl ve yönet» politikasına karşı duran Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu başkanı, Faiz Kaymak, sömürgeciler tarafından görevinden alınmıştır. Yerine Ekim 1957'de, İngiliz Sömürge Başsavcısı R. R. DENKTAŞ getirilmiştir. Bu kişi daha sonra toplumumuz içinde, EOKA doğrultusunda bir yeraltı örgütünün kurulmasına önayak olmuştur. **Emperyalistler bu faşist örgütlerin başına kendilerine yakın kişileri getirmeye itina göstermişlerdir. Zamanın Sömürge Başsavcısı ve şimdilerin KTFD Başkanı R. R. Denktaş, bu olguyu açık seçik ortaya koymuştur; «Biz statükonun muhafazası dedik davamıza ve İngilizlerin gün gele adayı terkedeceklerine inanmak istemedik. Değişen dünya'dan bihaber körükörüne İngiliz dostluğu güttük.»** (1) Aynı çevreler, 1960 Andlaşmaları için oturdukları görüşme masasında, «İngiliz üslerini Türk toplumunun tek ciddi teminatı olarak görüyoruz.» diyerek, İngiliz «dostluğunu» sadakatle günümüze dek sürdürmüşlerdir.

Anglo-Amerikan emperyalizmi, Kıbrıs işçi sınıfı öncülüğünde yükselen bağımsızlık savaşını, anti-emperyalist özünden saptırarak toplumlararası çatışmaya dönüştürmek için elinden geleni ardına koymadı. Bu uğraşında en büyük destekçisi toplumlar içinde kurdurttuğu faşist örgütler olmuştur.

28 Ocak, 1968 tarihli Halkın Sesi gazetesinde, Talât Yurdakul şunları anlatıyor; «1958 yılında Limasol'da idim. İngiliz cipleri gecenin geç vaktinde, Rum semtlerine sokuluyor, Rum ev ve mağazalarının kapı ve vitrinlerine, kırmızı boya ile VOLKAN kelimesini yazıyorlardı. Ertesi günün sabahı, kırmızı yazıyı okuyan Rumlar, İspanyol öküzüne dönüyorlar, Türk'e diş biliyorlardı. Gaye malum (...) İki cemaatı birbirine düşürerek piposunu tellendirmek...» Faşist örgütler, kendi toplumlarının manevi değer verdiği mabetleri, anıtları bombalayıp bunu karşı topluma yüklemekteydiler. Toplumlarası düşmanlığı körükleyen bu eylemler, emperyalizmin değirmenine su taşıyan provakasyonlardı. «(...) İngiltere taa başlangıçtan beri, Kıbrıs'ta Türklerle Rumların ahenkli işbirliği kurmalarını hoş karşılamamıştır. Çünkü böyle ahenkli bir işbirliği en sonunda kendi çıkarları için tehlikeli olabilirdi. Bunu hesaplayan İngiltere, Türklerle Rumlar arasındaki anlaşmazlıkları körüklemiş, facianın yaratılmasında en esaslı rolü oynamıştır.» (2)

TÜRK VE RUM FAŞİSTLER İŞBİRLİĞİ YAPIYORLAR

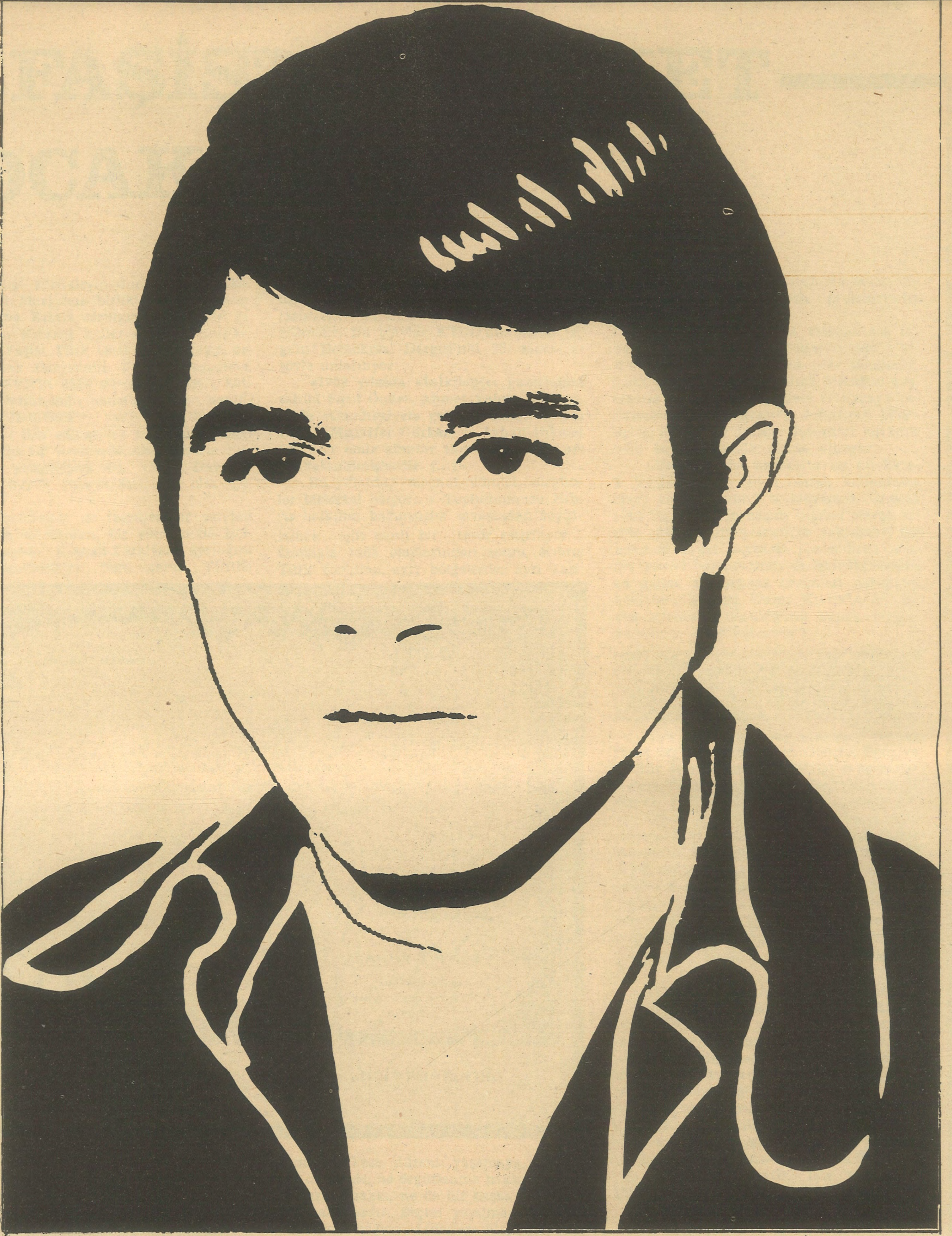
Kıbrıs'ta iki uzlaşmaz kutup gibi görünen Türk ve Rum faşistler, gerçekte tam bir uyum içinde çalışmaktadırlar. Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği KTDD'nin yayın organı Demokrasi Dergisi'nin 12. sayısında şöyle deniliyor; **«Makarios EOKA-B'yi kanun dışı ilan ederken, onlara karşı amansızca savaşırken, NATO'nun beslemesi Yunan Cuntası'na baş kaldırırken, Kıbrıs'taki faşist Yunan Cuntası'nın adadan defolmasını isterken, emperyalizmin katil ajanı Grivas gizlice adaya sokulurken Kıbrıs Türk Liderliği ve zamanın Türkiye hükümeti hiç ses çıkarmadılar; hatta bu trajik olaylara karşı seslerini yükseltmeye cesaret edenler, tehdit edildi, sorguya çekildi, cezalandırıldı; hatta bazı EOKA'cılar Türk semtine sığındı, bu da bir gerçektir.»** Bizzat KTFD Başkanı R. R. Denktaş tarafından, faşist Grivas'ın Kıbrıs'a çıkmasının toplumumuza hiçbir zararı olmayacağı, kendilerine bu konuda söz verildiği açıklanmıştır. (3) Bu da bir gerçektir... Yine aynı ağız, 15 Temmuz faşist Samson darbesinin Rumların iç sorunu olduğunu söyleyip, NATO'nun Kıbrıs'a yerleşmesine davetiye çıkaran bu darbe karşısında suskun kalmıştır. 15 Temmuzla başlayan 1974 olaylarında; salt ikibini aşkın devrimcinin, demokratın katledildiğini ve kaybolduğunu söylersek, bu suskunluğa bir anlam verilebilir sanırız.

Türk ve Rum faşistlerin bu ortak işbirliği, ortak amaçlarına dayanıyor ve köklüdür. Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) Genel Başkanı Özker Özgür bu durumu açıkikla dile getirmiştir; «Kıbrıs'ın bağımlılığını savunanlar Rum toplumunda EOKA-B çevresinde kümelenmiş kökü dışarda, dizginleri CIA'nın elinde olanlardır (...) Türk toplumunda ise KTFD Gençlik Spor ve Kültür İşleri Dairesi ile Milli Ülkü Derneği çevresinde toplanmış KTFD Başkanı tarafından da destek gören unsurlardır (...) Her ikisi de Kıbrıs'ın bağımlılığında buluşuyorlar. Her ikisi de NATO'nun adaya egemen olması için ortam hazırlıyorlar. Hem EOKA-B hem de Milli Ülkü Derneği çevreleri Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yaşamına son verilmesini istiyorlar.» (4)

Faşistlerin işbirliği en azgın biçimiyle sınıf ve kitle sendikalarına yapılan saldırılarda görülüyor. Çünkü; «Faşizmin gelişmesi için sendikaların denetimini ele geçirmek, son derece de gerekli bir şarttır (...) Faşizmin sendikacılık hareketine karşı politikası «Parçala ve Hükmet» sözleri ile ifade edilebilir. Faşizmin, proletaryanın ayrı kategorilerini birbirine, işsizi işçiye, yerli işçiyi yabancı işçiye karşı çıkartıp parçalamaya, sınıf sendikacılığının kalıntıları üzerine faşist örgütler kurmak için sendikaları dağıtmaya çalışmaktadır.» (5)

Kıbrıs'taki faşist hareket, Kıbrıs işçi sınıfının savaşım birliğini kırmak, sınıf sendikacılığını yoketmek için 1944'lerde saldırılarına başlıyor. Sınıf ve kitle sendikacılığı yapan PEO, Kıbrıslı işçilerin (Türk-Rum), % 60'ını kucaklamaktaydı. Silâhlı güçler Türk işçileri zorla sendikalarından kopardı. PEO yönetimindeki Türk sendikal liderler saldırıya uğradı. Daha sonra da, Türk ve Rum toplumlarında, sermaye denetimindeki sarı sendikalar, TÜRK-SEN ve SEK kurduruldu. «1944'de vukubulan bu kopma, ayni yıl ilk Türk sendikalarının kurulması ile neticeleniyordu. (Kilisenin denetimiyle Rum kesiminde ilk sağcı sendikaların kurulması da ayni yıla tesadüf ediyordu). Bu yıllar, adada siyasi nedenlerle iki toplum arasında kutuplaşmanın başladığı dönemdir.» (6) Sendikaların parçalanmasından sonra sıra, Kıbrıs işçi sınıfının ortak savaşımını ve politik eylemlerini tam anlamıyla kırmaya gelmişti. «1948 Lefke madenciler grevinde, Türk madenciler sendikaları ayrı olduğu halde solcu Rumlarla birlikte greve gitmişlerdi. Bu ortak eylem başarı ile sürüp giderken, Türk sendika liderlerinin bazı politikacıların etkisinde kalarak grevi baltalayıcı eylemlere girmesi sonucu grev kırılmış ve yeni işçiler grevcilerin işine yetişmişti.» (7) İşte bu tür provakasyonlarla, Kıbrıslı Türk emekçiler ortak sendikal savaşımdan zamanla soyutlandılar. «Grevler, hak aramalar, direnmeler Kıbrıs için yeni olaylar değildir. Daha 1944'lerden bu yana pratikte vardı bu tür eylemler. Ne var ki, bu eylemleri Rumlar yürütür, bizler de olup bitenleri biraz hayret biraz gıptayla seyrederdik. Çeşitli nedenler, politik gelişmeler; çalışanların emeğinin karşılığını almak için başvurduğu bu yasal yollardan, ortada kanuni bir engel olmadığı halde, çeyrek yüzyıl Türk toplumunun yararlanmasını engellemiştir.» (8)

CIA'nın denetimindeki ICTFU'nun desteğiyle kurulan SEK ve TÜRK-SEN ikizkardeştir. Şövenizmi ve toplumlarası

MUSTAFA ERTAN
(1957-)

Bağımsız Kıbrıs Ve Savaşsız Sömürüsüz Bir Dünya İçin Savaşırken Şehit Düştü. Anısı Savaşımımızda Yaşıyacak.

Kıbrıs ve Gençlik ekidir.

TA FAŞİST HAREKET

K OCAKLARI

düşmanlığı körükleyip duran bu sendikalar, 1977 Mart'ında birlikte masaya oturmuşlar ve Kıbrıs sorununda «barışa» giden yolu Kıbrıslı işçiler adına aramışlardır (!) Faşist Türk Ocaklarının yayın organı Ocak Dergisinin 17.-18. sayısında, «TÜRK-SEN'in Milli davamıza büyük katkılarda bulunduğu muhakkaktır.» deniliyor. TÜRK-SEN'in, azılı Türk düşmanı, ENOSİS'i ilke edinen ve faşist Samphson darbesinin ilk destekçisi olan SEK'le ilişkilerini geliştirmesi de, «Milli Davaya» yaptığı büyük katkılardan biri olsa gerek (!)

(Günümüzde de faşistler bir yandan DEV-İŞ'e saldırırken, bir yandan da işçiler arasında Kıbrıslı-Türkiyeli ayrılığını körüklemektedirler. Son olarak TÜRK-SEN, «Türkiyelilerin sendikası» propagandasıyla, PLAST-SEN adıyla yeni bir örgütlenmeye gitmiştir.)

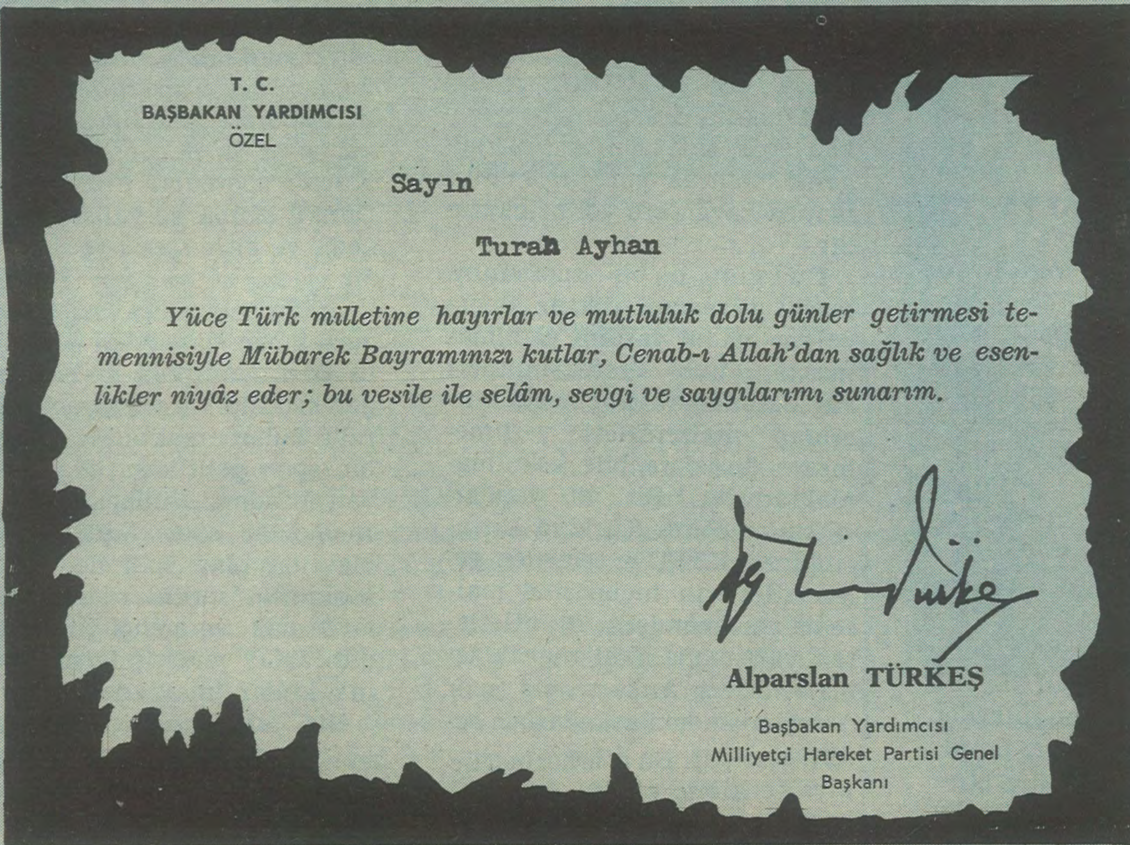
bilmesi için, işçi sınıfımızın siyasal ve sendikal liderleri katledilmiş, pek çok ileric faşistlerin karanlık cinayetlerine kurbaı gitmiştir. Bu olaylar KTDD'nin yayın organı Demokrasi Dergisi'nin 25. sayısında şöyle anlatılıyor:

«1958 yılında «İnkilapçı» gazetesinin sahibi Fazıl Önder, Ahmet Yahya; 1962 yılında «Cumhuriyet» gazetesi sahibi ve yazarları Muzaffer Gürkan ve Ayhan Hikmet CIA'dan emir alanlar tarafından hunharca katledilmişlerdir (...)»

Bu yıllarda, «meçhul ölümler, sürgünler birbirini izliyor...» Toplumumuzu Kıbrıs halkının bağımsızlık savaşından soyutlamak için kanlı bir terör estiriliyor... Özellikle 1963 olaylarından sonra, Kıbrıs Türk toplumu ayrı bölgelerde, ayrı kantonlarda kast düzeni yaşamaya itiliyor. Bu dönemde, ne örgütlenme hakkı, ne parti kurma hakkı, ne de bir başka demokratik hak vardır. Seçim yapılmadan toplumumuzun başına «Liderler» atanmaktadır. Bağımsız yargı organı, basın-yayın özgürlüğü, düşünce özgürlüğü gibi kavramların lâfı bile edilmemektedir. Sorgusuz sualsiz tutuklamalar ve cezalandırmalar sürüp gitmektedir. «Savaş» gerekçesiyle sürekli bir sıkıyönetim (Örfi-İdare) vardır. Kıbrıs Türk toplumu, üretim sürecinden koparılarak asker ve memur bir tüketici toplum; ABD «yardımlarıyla», iaşelerle yaşayan asalak bir toplum durumuna sokulmuştur. Amaç, toplumumuzu üretim sürecinden kopararak sınıfsal savaşımdan ve Kıbrıs halkının bağımsızlık kavgasından soyutlamaktır. Hatta gerektiğinde, bu kavganın önüne karşı-devrimci bir güç olarak çıkarmaktır. Çünkü; «Faşist karşı-devrime motor gücü olarak katılan yada faşist karşı-devrimin kitle tabanını oluşturanlar, orta sınıflardır. Lümpen proletaryadır vd.» (9)

Günümüzde de Türk Ocaklarının tabanı Türkiye'nin geri bölgelerinden getirilen ve iaşelerle yaşayan işsiz takımıdır. Türk Ocakları faşizmin tipik özelliğini göstererek lümpenlere, işsizlere el atmaya çalışmaktadır. Bu uğraşını, 3 Haziran 1978'de üç kişilik bir İşsizler Komitesi kurarak belli bir örgütlülük altına almıştır.

(Ancak, faşist hareketin bu nitelikteki kişileri motor gücü olarak kullanması onun sınıfsal özünü açıklayamaz. Önemli olan bu hareketin başını sınıfsal olarak kimin çektiği, kimin öncülük yaptığıdır. Bu noktada faşist hareketi yönlendiren sınıfın tekelci burjuvazinin ve işbirlikçilerinin en gerici en bağnaz kesimleri olduğunu belirtmek gerekir. Kuzey Kıbrıs'ta da, faşist hareketin öncülüğünü yapan emperyalizm ve işbirlikçileridir.)

T. C.
BAŞBAKAN YARDIMCISI
ÖZEL

Sayın

Turan Ayhan

Yüce Türk milletine hayırlar ve mutluluk dolu günler getirmesi temennisiyle Mübarek Bayramınızı kutlar, Cenab-ı Allah'dan sağlık ve esenlikler niyâz eder; bu vesile ile selâm, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Alparslan TÜRKEŞ

Başbakan Yardımcısı
Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı

Türkeş'in UBP' Güvercinlik köyü disiplin kurulu başkanına gönderdiği mesaj

GENÇLİK SPOR VE KÜLTÜR İŞLERİ DAİRESİ İLE MİLLİ ÜLKÜ DERNEĞİ

1971 yılında toplumumuz yeni tip bir faşist örgütlenmeyi yaşar. Gençlik Spor ve Kültür İşleri Dairesi (GSKİD) o zamanın Kıbrıs Türk Yönetimi Başkanlığı'na bağlı olarak, Fikret Kürşat'ın öncülüğünde çalışan faşist bir daire olarak kuruldu. Aynı dönemde kurucuları arasında yine Fikret Kürşat'ın bulunduğu Milli Ülkü Derneği örgütlendirildi. Görünen oydu ki, toplumumuzda faşist hareket planlı bir biçimde ve yaygın olarak yeniden örgütlenmeye çalışıyordu. Faşist örgütler, halkımızın karşısına başka bir kılıkla çıkarak azalan etkinliklerini yeniden kazanmak istiyorlardı.

«Faşizm, tarım işçileri ve aç işsiz kitleler üzerindeki etkisini de, bunların kültürel geriliklerinden yararlanarak artırabilmek için elinden geleni yapmaktadır. Çeşitli spor ve diğer «kültürel» örgütlerle, ağlarına takmak istediği köylü gençliği içinde aynı çabayı göstermekte (dir).» (10) İşte GSKİD'in kuruluş amacı buydu. Faşist propaganda ırkçılık, milliyetçilik ve şövenizm temeline dayanır. Halkların tarihini çarpıtır. «Üstün Ulus» mitleri «Kahramanlık» efsaneleri yaratır. İşte GSKİD'in, Milli Ülkü Derneğinin, günümüzde de Türk Ocaklarının yöntemleri tamıtamına bunlardır.

GSKİD «Yaz Kampları» adıyla açtığı komando kamplarında, ilkokul çağındaki çocukların bile beyinlerini yıkamaya çalışıyordu. Bu kamplarda, çocuk yaştaki gençlere silahlı, el bombalı eğitimler yaptırılmakta, askeri haritaların nasıl inceleneceği, sızma hareketinin nasıl yapılabileceği öğretilmekte, tam bir askeri disiplin uygulanmaktaydı. Geceleri de «sohbet toplantıları» düzenlenip Turancılık propagandası yapılmakta ve şövenizm körüklenmekteydi. (Bu uygulamalar, özellikle 1974-75 yıllarında Yeşilırmak'ta, Yılmaz Bora'nın denetiminde açılan kamplarda görülüyor.)

GSKİD şövenizmi körükleyen resim ve şiir yarışmaları düzenlemekte, alabildiğine

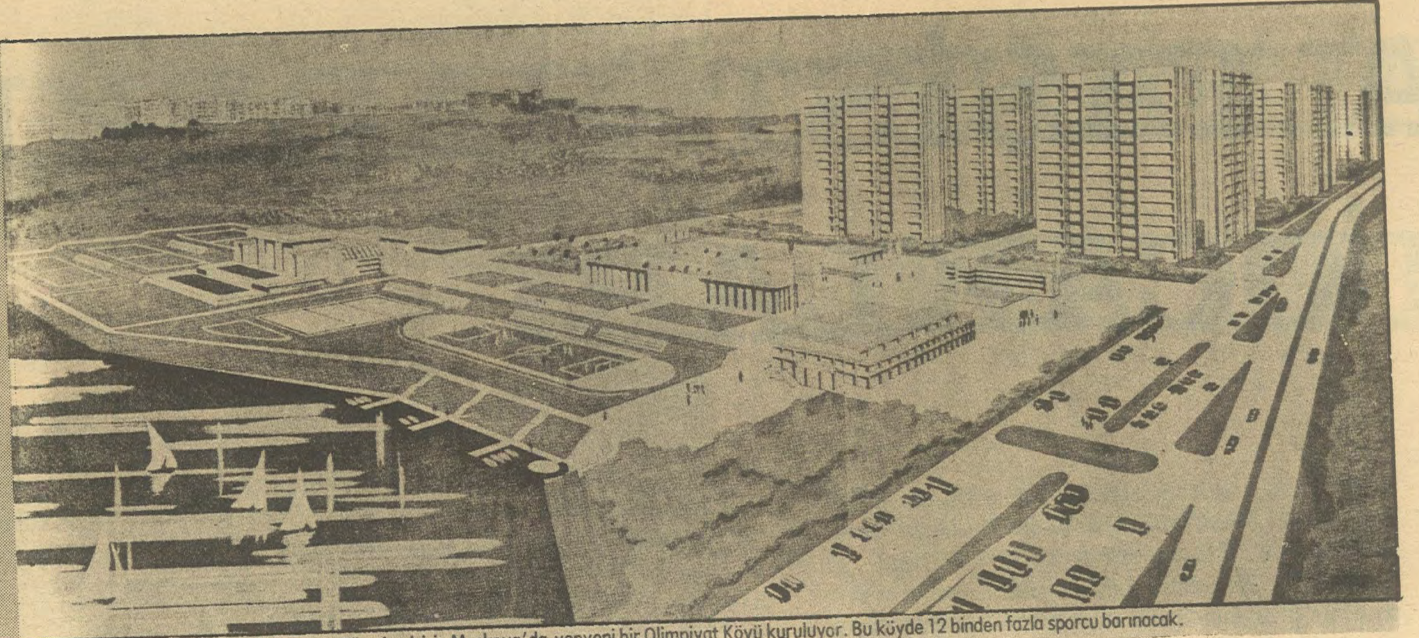
Devamı s.15

FAŞİST TERÖR VE KURBANLARI

Faşizm, tekelci sermayenin kanlı diktasını yerleştirerek işçi sınıfına emekçilere, onların örgütlerine azgınca saldırır. Emperyalizme bağımlı ülkelerde ise, emperyalizm, işbirlikçilerini ve kurdurttuğu faşist örgütleri kullanır. Böylelikle korkunç bir terör estirerek halkın yükselen savaşımını bastırmak ister. Faşizmin kanlı terörü, salt komünistleri değil tüm ilericileri ve yurtseverleri sarar.

Kıbrıs'taki faşist çeteler, yarattıkları terör ve kargaşa ortamında emperyalizmin planlarını uygulamasına zemin hazırlamaktadırlar. Emperyalizmin yurdumuzda rahatcana bu planları uygulamaya koya-

SPOR

1980 Moskova Olimpiyadı için Moskova'da yepyeni bir Olimpiyat Köyü kuruluyor. Bu köyde 12 binden fazla sporcu barınacak.

Her ülkede kitlelerin spora karşı ilgisi ve ilişkisi değişiktir. Bu değişikliğin nedeni o ülkelerin sosyo-ekonomik yapısıdır. Kapitalist ve sosyalist ülkelerde spor değişik işlevler gösterir.

Sporun işlev şekillerine bir bakalım : Hangi düzende hangi spor yapılır? Ülkemizde düzenle, sporun ilişkisi nedir?

Prestij Sporu: Geri bıraktırılmış ülkelerde prestij sporu yapılıyor. Çok küçük bir azınlık spor yaparken geniş kitleler seyirci durumundadır. Radyo gazete ve reklâm sanayii, seyirciyi çoğaltmak için geniş yayın yapar; seyirci spor karşılaşmalarını seyrederken türlü sorunlarını unutacak, ve bağırıp çağırıp küfrederek, deşarj olup avutulacaktır. Egemen güçler bu yolla halkı toplumsal sorunlardan uzaklaştırmaya ve uyutmaya çalışmaktadırlar. Prestij sporun yapıldığı ülkelerde, profesyonel sporcular da içinde olmak üzere sporcunun güvencesi yoktur. Sporun bilimselliği yoktur. Ama sporun ülkede varolduğunu göstermektir. Sporcu başarılıysa arkası sıvazlanır, devlet veya özel bir kuruluş sporcuya sahip çıkar. Başarısı sona erdiği zaman da yalnızlığa terkedilir. Bu ülkelerdeki yetersiz tesisler de spor yapmak için değil seyirliktir.

Elit Sporu : Elit sporunda sporcu kaynağı okullardır. Bu spor ileri kapitalist ülkelerde mevcuttur. Burada spor bilimseldir ve yetenekl: çalıştırıcılar vardır. Başarılı olan sporcuları, reklâm aracı olarak şirketler ellerine alırlar devlet de başarılı sporculara yardımda bulunur. Sporcu bir reklâm aracı olduğu için onun maddi gereksinimleri sağlanır. Egemen güçler kendi propagandalarını yapmak amacıyla azami şekilde yararlanırlar. Sporcu sayısı prestij sporuna göre daha fazladır, ancak kitleler seyre yöneliktir.

Kitle Sporu : Üretimin toplumsallaştığı ülkelerde, tüm kitlenin aktif olarak spor yaptığı görülür. Fabrikalarda, köylerde, şehirlerde, okullarda, orduda kısaca ülkenin her yerinde spor yapma olanakları vardır. Spor bilimsel olarak yapılmaktadır. Tesisler herkesin spor yapmasına yetecek şekildedir ve yetenekli çalıştırıcılar heryerde spor yapanlara yardımcı olmaktadır. Spor kitlenin günlük yaşantısının bir parçasıdır. Yani kitleler aktif olarak sporla ilgilenmektedir. Üst düzeydeki sporcu sayısı da buna bağımlı olarak yüksektir ve başarı o derece artmaktadır. Kitle sporunda amaç, halkın yüksek moralli ve sağlıklı olmasıdır. Bu da üretimin artırılmasına ve sosyalist düzenin halktan yana işlediğinin kitleler tarafından kavranmasına neden olmaktadır. Görüldüğü gibi ülkelerin düzenleriyle spor yakından ilgilidir.

Bunu 1976 Montreal Olimpiyatlarındaki sonuçlarla somutlaştıralım :

GENEL MADALYA SIRALAMASI

	Altın	Gümüş	Bronz
1) SSCB	47	43	53
2) Demokratik Almanya	40	25	25
3) ABD	34	35	25
4) Federal Almanya	10	12	17
5) Japonya	9	6	10
6) Polonya	8	6	11
7) Bulgaristan	7	8	9
8) Küba	6	4	9
9) Romanya	4	9	14
10) Macaristan	4	5	12

Verilen sonuçlardan da anlaşılacağı gibi ilk on ülkeden yedi tanesi sosyalisttir. Sosyalist ülkelerin bu başarıları, çeşitli uluslararası müsabakalar da açıkça görülmektedir.

Sosyalist ülkelerin bu başarılarını ünlü Sovyet toplumbilimcisi Zaradov şöyle tanımlamaktadır : «Sosyalizmde spor, genç neslin yalnız fiziksel değil, ayni zamanda estetik ve moral gelişimini sağlayan, iradesini çelişleştiren ve ona kollektivist nitelikler kazandıran bir araçtır.»

Acaba Kıbrıs'ta durum nedir?

Ülkemiz geri bıraktırılmış bir ülkedir. Bu durumdaki bir ülkede sporun ileri boyutlara ulaşması beklenemez. Çünkü yukarda belirttiğimiz gibi spor bir üst yapı kurumudur ve ülkenin alt yapısı olan ekonomik düzenine bağlıdır. Kuzey Kıbrıs'ta prestij spor uyapılmaktadır ve bu bir göstermelikten öteye gitmemektedir. Yılda bir atletizm yarışı düzenlemekle veya futbol oynatmakla ve bunun gibi bazı göstermelik faaliyetler yapmakla ülkemizde spor yapıldığı iddia edilemez. Bunu ancak, bizi spor yapıyoruz diye aldatmaya çalışan egemen güçler iddia edebilir.

Okullarda haftada bir yapılan 40 dakikalık spor dersinin, vücuda yarardan çok zarar verdiği bilinen bir gerçektir. Okullar arasında yapılan karşılaşmalarda da, bir «okulculuk» ve «tutuculuk» havası verilerek gençliği birbirine düşürmektedirler. Bunların örneğini geçmişte, Magosa Namık Kemal Lisesi ve Maarif Koleji arasında yapılan karşılaşmada çıkan olaylarda, somut olarak gördük. Barış, dostluk ve dayanışmanın aracı olması gereken spor, iktidarın uyguladığı genel politika gereğince, düşmanca kavgalara yol açmaktadır.

Bu gün hiçbir sporcunun sosyal güvencesi yoktur. Sporculara maddi yardım yapılmamakta, tıbbi gereksinimleri karşılanmamakta ve hatta antreman malzemeleri verilmemekte, tesislere bile sokulmamaktadırlar. Bu yıl yapılan «Okullar Ferdi Türkiye Birinciliğine», KTFD'yi temsilen gelen atletlerin hiçbirisine malzeme verilmemiştir. Bu atletlere, yarışmada kullanacakları malzemeleri, Ankara'daki Spor Akademisindeki arkadaşları temin etmiştir. Bu atletlerin Türkiye'de almış oldukları büyük başarıları, basında yazılmış ve iktidar bundan pay çıkartmaya çalışmıştır. Bu atletler, neyle ve nasıl yarışmışlardır? Bu atletlere ne vermişlerdir ve ilerisi için ne vereceklerdir? Bu konulara hiç değinilmemektedir.

Acaba bu sporculara olanaklar sağlansa, uluslararası karşılaşmalarda başarılı olmazlar mı? Kuşkusuz ki olurlar. Örneğin Küba da küçük bir adadır. Ama son yıllarda uluslararası karşılaşmalarda aldığı başarılar herkesçe bilinmektedir. Küba, 1976 Montreal Olimpiyatlarında madalya sıralamasında, ilk on sıraya girmeyi başarmıştır. Bu küçük adanın, yalnız atletizm dalında, üç dünya rekortmeni atleti vardır. Son yıllarda 400 m. ve 800 m. yarışmalarında, hiç geçilmeyen A. Juan Torene, 110 m. engellide Casanaz ve Olimpiyatlarda ağır siklet boks şampiyonu Stevenson hemen hemen herkesin tanıdığı Kübalı sporculardandırlar. Kuşkusuz ki bizim sporcularımız, Kübalı sporcular gibi olamaz. Çünkü Küba sosyalist bir ülkedir ve kitle sporu yapmaktadır.

KTFD gençliği faşistleştirmek amacıyla açılan kamplara para bulurken sporcuların gereksinimini karşılayacak parayı bulamamaktadır. Zaten bir spor politikası bile olmayan iktidarın amacı, göstermelik bir spor yaptırmaktır. Mevcut olan spor da, halkı toplumsal sorunlardan uzaklaştırmak ve gençliği faşist mihraklar çevresinde araç olarak kullanılmaktadır.

Biz, iktidarın spor politikasını açıklamasını, tüm gençliğe ve tüm kitleye spor yapma olanaklarının sağlanmasını, bilinçli çalıştırıcıların yetiştirilmesinį ve spor tesislerinin halka açık olmasını, sporcuların gereksinimlerinin acilen karşılanmasını, tüm spor dallarında federasyonların kurularak faaliyete geçmesini, sporun, gerici, faşist ideolojilere adam yetiştirmek amacıyla kullanılmaktan, derhal vazgeçilmesini istiyoruz.

1 Eylül Dünya Barış Gününde
Yurtsever Gençlik Meydanlarda
NÖTRON BOMBASINA HAYIR

Dünya Barış Konseyi tarafından ilân edilen 1 Eylül Dünya Barış Günü, sosyalist ve kapitalist bütün ülkelerde kutlanmaktadır.

Emekten yana güçler, 1 Eylül'de savaş kışkırtıcılığı yapan başta ABD Emperyalistlerini, silahlanmayı, nükleer ve biyokimyasal silahların yapımını lanetler. Bu günde insanlığın barışa olan hasretini güçlü bir şekilde haykırırlar.

Kıbrıs'ta emperyalizmin yıllardır tezgâhlandığı karanlık oyunlarla Kıbrıs'ın sevecenli insanları birbirine kırdırılmış, ülkemizde BARIŞ kelimesi daha bir anlam kazanmıştır.

Kıbrıs işçi sınıfının emperyalizme ve faşizme karşı verdiği onurlu ve saygın savaşımın kopmaz bir parçası olan Kıbrıs'ta barış savaşımı da her geçen gün yeni boyutlara, yeni biçimlere ulaşmaktadır. Bu savaşım içinde gençliğin yeri de önemlidir, çünkü savaşlardan en çok zarar gören, yıkıma uğrayan gençlerdir. Kıbrıs'ın kuzeyinde yaşayan işçi, köylü ve öğrenci gençliğin yığın örgütü olan DGD de 1 Eylül'de savaş kışkırtıcılığı yapan, başta ABD emperyalizmini ve bütün savaş kışkırtıcılarını lanetlemiş ve Kıbrıs'ta savaşsız ve sömürüsüz günlerin gelmesi için işçi sınıfı öncülüğünde verilen kavgada daha da kenetlenmenin, örgütlenmenin önemini vurgulamıştır.

1 Eylül sabahı, Lefkoşe Sarayönü Meydanında toplanan yurtsever gençler, ABD emperyalistlerinin son olarak ürettikleri sözde insancıl bomba olan Nötron Bombasının bir maketini yakmışlardır. Barış savaşımında gençliğin yeri vurgulanan protesto gösterisi disiplinli bir şekilde sona ermiştir.

YORUM

ABD Dışişleri Bakan yardımcısı Matthews Nimetz başkanlığında bir heyet Kıbrıs'ı ziyaret etti. Nimetz ve heyeti Kuzey ve Güney Kıbrıs'ta bazı temaslarda bulundular. Nimetz ısrarla «yanında Kıbrıs için herhangi bir çözüm planı getirmediğini» vurguladı durdu.

Nimetz'in yanında bir Amerikan planı getirip getirmediğini bugünüçin bilmiyoruz. Bunu zaman içinde öğrenebileceğiz. Yalnız ABD'nin Kıbrıs'la ilgili görüşlerini, Kıbrıs halkı yakından biliyor. Orta-Doğu'nun hammadde kaynakları üzerindeki kontrolünü kaybetme kaygusunda olan ABD, bunun için artık sallanan İran Şahı'na deste ksağlıyor, Filistin davasını salt İsrail-Mısır sorunu haline indirgeyip kendi lehine çözümleri dayatmak için Camp David zirveleri düzenliyor. Ve ABD aynı amaçlar için Kıbrıs'a özel heyetlerini gönderiyor.

Dünyamız örneklerle doludur. Halklar, ABD'nin olduğu yerde mutlu değillerdir. Bunun için dünyamızın dört bir yanından ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarının şanlı bayrakları açılmaktadır. Dün gibi hatırlanan Vietnam'ı, Angola'yı, yakın geçmişte Afganistan'ı, bugün Nikaragua'yı, İran'ı anımsamamak olası değildir. Kıbrıs'ımız için de bu böyledir. İngiliz emperyalistleri adamızı bölmek, toplumlararası anlaşmazlıkları silahlı çatışmalara dönüştürmek için türlü oyunlar denediler. Bu oyunlar onları Kıbrıs'ta 99 mil karelik üslerin sahibi yaptı. Tükenen İngiliz emperyalizmi yerini hızla ABD'ye bırakmaktadır. Dikelya ve Ağrotur üslerine yerleştirilen ABD deniz piyadelerini, helikopterlerini hâlâ unutmadık.

Politik arenada durum daha farklı değildir. Artık adamızı İngiliz sör'leri değil ABD danışmanları ziyaret etmeğe başladı. Yakında J. Carter'in Ecevit ve Karamanlis'i de Camp David'de çağıracağı ve daha yetkili bir ABD heyetinin Lefkoşe, Atina ve Ankara'yı ziyaret edeceği söyleniyor. Bunlar ve bu gibi oyunlar ABD'nin Orta-Doğu'daki çıkarlarını korumaya yöneliktir.

Kıbrıs halkı, ABD'nin Orta-Doğu'daki çıkarlarının bekçisi olmayacaktır. ABD'nin Kıbrıs için kurduğu düşleri boşa çıkaracaktır. Kıbrıs ilerici güçleri, ABD'nin şefi olduğu NATO'nun Kıbrıs sorununa karışmamasını haykırıyorlar ve ardıcıl savaşımlarını yükseltiyorlar. «Kıbrıs NATO Üssü Olamaz» belgisi kitleler tarafından kavranır oldu. Kıbrıs halkı «NATO Patentli Çözümlere Hayır» diyor. Zafer tüm savaşan mazlum halkların olduğu gibi Kıbrıs halkının da olacaktır.

Asya ve Afrika Dayanışma Halklarıyla

Addis Abeba'daki Afrika ve Arap halklarının emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşımları ile uluslararası dayanışma konferansında Türkiye'yi Barış Derneği temsil etti.

140 ülkenin temsil edildiği bu konferansta Türkiye'yi Barış Derneği Genel Sekreteri Enis COŞKUN ve Barış Derneği Üyesi dışpolitika yazarı Ali SİRMEN temsil etti.

Emperyalizmin ve özellikle ABD emperyalizminin Afrika ve Ortadoğu halklarının kurtuluş hareketlerine karşı saldırılarının yoğunlaştığı günlerde toplanan konferansın gerçekleştirilmesinde Dünya Barış Konseyi ile birlikte Afrika Ulusal Kongresi ve Afrika-Asya halkları dayanışma örgütü de aktif görev almıştır.

Konferansın açılışında Fidel CASTRO da bir konuşma yapmıştır.

Dünya Silahsızlanma Haftası

Birleşmiş Milletler Silahsızlanma Özel Oturumu Nihai Belgesi uyarınca 24 - 31 Ekim 1978 Dünyada silahsızlanma için eylem haftası olarak ilân edilmiştir. Dünya Barış Konseyi de tüm ulusal barış hareketlerini Birleşmiş Milletlerin bu kararını aktif olarak desteklemeye çağırmıştır. Türkiye Barış Derneği de bu hafta boyunca genel ve tam bir silahsızlanma yolunda ülkemizde sürdürmekte olduğu çalışmaları yoğunlaştıracaktır.

DSF BARIŞ, YUMUŞAMA, SİLAHSIZLANMA İÇİN SAVAŞ

Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) yöneticilerinden Louis Saillanti: «1945'de DSF birliğin, işçilerin faşizme karşı ortak mücadelesinin barışı kurma ve sömürge halkları kurtarma isteğinin, daha iyi hayat koşulları için mücadelenin, sömürücü ve savaş kışkırtıcı tekellere karşı savaşın çocuğuydu» diyordu. (DSF Bülteni, Ekim 1975)

Alman faşizmine, ortak düşmana karşı verilen savaşım, sendikal hareketin birliğinin atılmasında temel etkenlerden biri oldu. Sendikal birlik için çalışmalar 1934 yılında başladı. Bunu 1941'de İngiliz-Sovyet sendikaları arasındaki temas ve 1944 yılı Kasımında Fransız-İngiliz sendika komitesinin bir dünya sendikalar konferansı hazırlama amacıyla yapılan toplantı izledi. Daha sonra Londra'da Sovyet Sendikalarından, İngiliz TUC (Sendikalar Kongresi)'dan ve Amerikan CIA'dan temsilcilerin katıldığı toplantılar yapıldı. 1945'de 35 ülkeden 50 milyon işçinin temsil edildiği Londra Konferansı toplandı. Birleşik sendika örgütünün temelleri bu konferansda atıldı. Eylül 1945'de Paris'de (3 Ekim'de ilk Dünya Sendikalar Kongresi haline gelecek olan) bir konferans daha yapıldı. Bu konferans herkese açık, geniş tabanlı, gerçek birliğe yönelik, demokratik ve yığınsal bir sendika örgütünün kurulmasını sağladı. Böylece DSF doğmuş oldu.

DSF'nin kuruluş kongresinin kararlarında dile getirilen başlıca amaçlar şunlardı:

— «Savaşa ve savaşın nedenlerine karşı yıkılmaz ve kalıcı bir barış için çalışmak. savaşın nedenlerine karşı mücadeleye, savaş kışkırtıcısı ve faşizmin gelişiminin yaratıcısı olan büyük tekellere karşı eylem,

— Sendikalara katılma özgürlüğü, daha geniş sendikal haklar, «eşit işe eşit ücret» ilkesinin tanınması,

— Sömürge sisteminin ortadan kaldırılması ve kendi kaderini tayin ve ulusal bağımsızlık hakkının tanınması,

— Az gelişmişliğe ve tekellerin sömürü politikasına karşı mücadele,

— Ulusal ve uluslararası düzeyde işçi sınıfı dayanışması ve sendikal birlik.»

DSF'nin kuruluş ilkeleri bugün için de geçerlidir. Değişen koşullarda uluslararası sendikal hareketteki güncel görevlerini şöyle özetliyor DSF:

— «Yumuşama sürecine geri dönülmez bir öz vermek, askeri üslerin ve askeri blokların ortadan kaldırılmasına doğru silahsızlanmayı ilerletmek, bütün emperyalist saldırıları engellemek ve varolan savaş ocaklarını yoketmek için dünya barışı ve güvenliği uğrunda mücadeleye devam etmek,

— Kapitalist ülkelerde işçilerin sınıf mücadelelerinin bütün alanlarında destek göstermek ve çok uluslu şirketlere karşı eylemi yükselterek işçilerin çıkarlarını uluslararası alanda korumak,

— Azgelişmiş ülkelerin yeni sömürgeciliğe ve talana karşı mücadelelerini desteklemek.»

DSF bu yüce amaçlar için savaşımını yükseltirken, uluslararası sendikal hareketin birliği için etkin biçimde çalışmaktadır.

Kapitalist ve Sosyalist ülke sendikalarında örgütlü milyonlarca emekçinin sömürü ve talana karşı savaşım silahı olan DSF, 16-22 Nisan tarihleri arasında 9. Kongresini yaptı. 140 ülkeden 260 milyon işçiyi temsilen 1000'in üzerinde delege ve konuğun katıldığı kongreye, DEV-İŞ'i temsilen Genel Başkan Hasan SARICA da katıldı.

Kongrede «Sendikal Haklar Genel Deklerasyonu» ve «Eylem Belgesi» isimli iki belge imzalandı. Eylem Belgesi'nde; Barış, yumuşama, silahsızlanma için; emekçilerin ekonomik sosyal istemleri için; emekçilerin demokratik hakları için; halkların ekonomik politik bağımsızlığı için; sömürgecilik, faşizm ve ırkçılığın kökünün kazınması için savaş öngörülüyor. Kongre ayrıca Kıbrıs üzerine bir karar almıştır. Kararı yayınlıyoruz.

KIBRIS ÜZERİNE KARAR

16-22 Nisan 1978 arasında Prag'da toplanan 9. Kongre Kıbrıs emekçilerine ve halkına selâmlarını, dayanışmasını ve desteğini iletir.

1974 yazında Kıbrıs'ta emperyalistler tarafından esinlenen ve yönetilen bir Yunan faşist darbesi oldu ve bu darbeyi Türk müdahalesi izledi. Kongre, bu trajik olayların sonuçlarının devam etmesinden derin kaygı duymaktadır. Kongre, yaklaşık 4 yıl sonra binlerce Rum ve Türk Kıbrıslı'nın maddi ve manevi olarak acı çekmesini üzüntü ile karşılamaktadır.

Kongre, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ni:

— Tüm devletlerin, Kıbrıs'ın bağımsızlığına, egemenliğine, toprak bütünlüğüne ve bağlantısızlığına saygı duyması,

— Tüm yabancı birliklerin Kıbrıs adasından çekilmesi,

— Göçmenlerin sorunlarına bir çözüm,

— Tüm kaybolanların aranıp bulunması,

— Toplumlararası olumlu ve yapıcı görüşmelerin yeniden başlaması için somut önlemler almaya çağırır.

Kongre, Kıbrıs sorununun, her iki toplum arasında, ortak ve karşılıklı ekonomik, toplumsal ve siyasal çıkarlarına dayalı işbirliği yolunu açacak şekilde barışçıl ve demokratik Kıbrıs'ı askeri üslerden arınmış olarak Orta Doğu'da ve tüm dünyada barış davasına katkıda bulunan bir barış adası yapacak bir çözüme tam desteğini verir.

Kongre, Kıbrıs sorununun kapsadığı uluslarası yönlerin tartışılmasını sağlamak üzere Birleşmiş Milletler çerçevesi içinde Kıbrıs üzerine uluslararası bir konferansın toplanması önerisini destekler.

Prag, 22 Nisan 78

---

kavramları tanıyalım:

DEVLET

Devlet bir toplumda ekonomik egemenliği elinde bulunduran sınıfın kendi çıkarlarını diğer sınıf ve katmanlara kabul ettirmesini ve onlar karşısında güvence altında tutmasını sağlayan, belirleyici politik iktidar mekanizmasıdır. Devlet «bir sınıfın, bir başka sınıfı baskı altına almasını sağlayan mekanizmadır.» (Lenin) Devlet bir toplumun politik örgütlenmesindeki en önemli öğedir, sınıfsal ilişkileri ve egemen sınıf çıkarlarını en yalın şekilde dile getirir. Tarihsel bir ürün olan devlet, özel mülkiyetin ve sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte doğmuştur ve üretim araçlarının özel mülkiyetine dayanan bütün toplumlardaki sınıfsal karşıtlıkların uzlaşmazlığını ifade eder.

«Devlet, toplumun belirli bir gelişim basamağındaki ürünüdür». O, sözkonusu toplumun, kendi içinde çözülmez bir çelişkiye battığını ve uzlaşmaz karşıtlara bölündüğünün ifadesidir. Ancak, bu karşıtların, ekonomik çıkarları birbirleriyle çelişen sınıflar ve toplumu kısır ve sonuçsuz bir savaş içinde boş yere yiyip bitirmemesi için, güya toplumun üstünde yeralan ve kendisinden bu çatışmayı yatıştırması, düzenin sınırları içerisinde tutması beklenen bir güç zorunlu hale geldi. İşte, toplumun içinden çıktığı halde onun tepesine binen ve ona günbegün daha çok yabancılaşan bu güç devlettir» (Engels).

Devlet tipleri, toplumun tarihsel gelişimi içinde toplumların birbirini izleme sırasına uyan değişmeler göstermişlerdir. Devlet tipi, toplumsal gelişimin belirli bir basamağındaki mülkiyet ve sınıf ilişkilerinin karekterine ilişkin geniş bilgiler verebilir. Köleci devlet, feodal devlet, burjuva devleti gibi devlet tipleri, monarşi, despotluk, oligarşi, burjuva parlamenter demokrasisi, faşist diktatörlük v.b. devlet biçim-

Devamı s.15

NARİNCİYE ÜRETİCİLERİ "SÖMÜRÜYE SON" DİYOR

Narenciye üretimi toplumumuzun en büyük gelir kaynaklarından birisidir. Narenciye üretiminin artması için mevcut siyasal iktidarın çaba harcaması gerekmektedir. Fakat mevcut siyasal iktidar kendi işbirlikçi zihniyeti doğrultusunda hareket etmekte ve narenciye üreticisinin iskan, sulama, kredi ve pazarlama gibi sorunlarına eğilmemektedir. Bu sorunların yanısıra kontraktör denilen aracıları destekleme politikası güden geri-ci-işbirlikçi UBP iktidarı üreticilerin bir kat daha sömürülmesine yardımcı olmaktadır. Üreticilere narenciye üretiminden vaz geçiniz dercesine üreticinin ıskarta ürünü hiç değerlendirilmemekte, bu ürünün denize dökülmesine taraftar olunmaktadır. Ülkemizde portakal ve greyfut meyve sularının üretimi teşvik edileceğine UBP iktidarının verdiği olanakla Türkiye'den meyve suları ithal edilmektedir. Bu olgu, iktidarın kimden yana olduğunu, birkaç tane tüccarın sermayesine sermaye katma politikası güttüğünü, emekçi ve üretici kesimden yana olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Narenciye üreticileri bütün bu sorunlar karşısında örgütlenmenin gerekliliğini kavramışlar ve Kıbrıs Türk Narenciyeciler Birliğinde örgütlenmişlerdir. Fakat örgüt içerisinde bulunan birtakım çıkarcı unsurlar örgütü kuruluşunun gerçek amaçlarından saptırmaya çalışmaktadırlar. Üreticiler örgütlerine sahip çıkmalı ve örgütün kesinlikle amaçları doğrultusunda çalışmasını sağlamalıdırlar.

Kıbrıs Türk Narenciyeciler Birliği, üreticilerin sorunlarına çözüm getirilmesi amacı ile 2 Eylül 1978 Cumartesi günü saat 18.00'de Güzelyurt'ta bir miting düzenlemiştir. Mitinge bölgedeki tüm köylerden üretici ve emekçi halk katılmıştır. Oluşturulan kortej yürüyüş boyunca «Hak verilmez alınır», «Sömürüye son», «İşçi-üretici yönetime» gibi sloganlar atmıştır. Mitingi bölgede bulunan birçok ilerici kuruluş desteklemiştir. Mitingte Narenciyeciler Birliği Başkanı, Aydınköy Halk Kültür Derneği Başkanı ve Bostancı Üreticiler Birliği Başkanı birer konuşma yapmışlardır. Konuşmacılar sorunun bozuk ekonomik düzenden kaynaklandığını ve bozuk düzenin bekçiliğini yapan gerici UBP iktidarının bundan sorumlu olduğunu belirtmişlerdir. CYPRUVEX şirketinin üreticilerin ortak malı olması gerektiğini de savunan konuşmacılar, kontraktör diye adlandırılan aracıların UBP iktidarının desteğinde bir vurgunlar yaptıklarını ve üreticileri sömürdüklerini ortaya koyarak bu aracıların, tüccarların ortadan kaldırılması gerektiğini savunmuşlardır. Konuşmacılar ıskarta ürünün değerlendirilmesi ve narenciyenin taban fiyatının artırılması gerektiğini de vurgulamışlar, mücadelelerinin devam edeceğini belirtmişlerdir.

İŞTE UBP !

İLAÇ SIKINTISI DEVAM EDİYOR

Bir süre önce, eczacılar, ilaç ithal eden bazı firmalar ve hükümet yetkilileri arasında çıkan fiyat anlaşmazlığı nedeniyle depolarda bekletilen ilaçlar sorun olmaya devam ediyor.

Ulusal Birlik Partisi hükümetinin etkin önlemler almakta isteksizliğini sürdürmesi, küçük çocuklar ve hamile kadınlar kadar özellikle mide, kalp, şeker ve cilt hastalarının sağlık ve hayatlarını da büyük ölçüde tehdit etmektedir. Halen, eczanelerde ilaç bulamayan vatandaşlar, gereksinmelerini Güney Kıbrıs'tan kaçak olarak getirme yoluna gitmektedir.

Bilindiği gibi, Kuzey Kıbrıs'ta ilaç ithalinin % 70'ini Ahmet Raşit CO. LTD. yapmaktadır.

KUZEY KIBRIS'TA HALÂ GÖÇMEN VAR.

1974 askeri harekatı sırasında türlü vaadlerle Güney'den göçe zorlanan çok sayıda yurttaşın sorunlarına hâlâ bir çözüm getirilmemiştir.

Yakınlarının yanında sığıntı olarak kalan ve iskan edilmeyi bekleyen göçmenler, UBP hükümetinin sorumsuzluğuna karşı sık sık tepki göstermektedirler. Son zamanlarda, özellikle Girne'de, yarı bitmiş konutların işgal edilmesi, UBP hükümetinin göçmen sorunlarını gözardı etme gayretlerini boşa çıkaran bir nitelik taşımaktadır.

Öte yandan, kiraların alabildiğine yüksek olması ve insanca yaşama koşullarına uygun konut bulmanın güçlüğü, UBP hükümetinin bu konuda gerekli hiçbir önlem almadığını ortaya koymaktadır.

---

bir çırak anlatıyor

— Adın nedir? Ne iş yaparsın?

— Hüseyin Kara Ali'dir. Ben Lefkoşe'de bir dülgerin yanında çırağım.

— Bize ustanın adını verir misin?

— Vermezsem daha iyi olmaz mı?

— Çalıştığın yerde kaç çırak var? Yaşın kaç?

— Bizim işte 4 çırak var. En büyüğü benim. Yaşım ondörttür. Diğerleri işe daha sonra geldiler.

— Çalışma saatleri nasıldır? Haftada kaç gün çalışıyorsun?

— Sabahtan saat 6.30 işe giderim. Dükkânı açarım. Yerleri ben süpürürüm. Akşam üstü de 18.00 - 19.00 paydos ederim, yalnız bazı geceler daha da geç kalırım. Haftada altı gün çalışırım.

— İşe girerken bir sözleşme yaptınız mı? Sana kaç para alacağın söylendi mi?

— Hayır. İşe girerken babamla gittik. Babam işte ustan bu dedi ve ben de pazartesi gittim ve işe başladım. Ama ben babamla usta arasında anlaşma var mı yok mu? Bilmem. Parayı da konuşmadık.

— Ustanla aranda bir akrabalık ilişkisinden dolayı mı burada çalışıyorsun?

— Hayır. Ama eskiden ustam ile babam tanışırlar. Usta bizim köye yakın bir köydendir.

— Ücret olarak ne veriyorlar? Artış alıyor musun?

— Haftada 200 TL veriyorlar. Üç yıldır çalışırım. Onlar işte 4 kere artış yaptılar.

— Sigorta, hastalık izni ilaç yardımı var mı?

— Öyle şey yok çünkü yaşımız küçük, sosyal sigorta bizi kapsamaz. Onun için bizi sosyal sigortaya yazdırmadılar.

— Çıraklarla ilgili kanun yapacaklarsa nasıl olmasını isterdin?

— Bilmem, işte bize daha kısa sürede ZANAAT öğretecek bir önlem getirsinler.

— Başka söylemek istediğin bir şey var mı veya ileteceğin bir mesaj?

— Biz her türlü baskı ile zanaat öğrenmeye çalışıyoruz. Bizden sonraki çırakların bu şartlarda zanaat öğrenmemesini istiyorum. Bana bu seslenme şansını verdiğiniz için teşekkür ederim.

MADEN-İŞ

Amaç esnafa ucuz işgücü bulmak

EKREM AYDIN
(Maden-İş Sendikası 2. Bölge Temsilcisi)

SSCB' DE

Sovyetler Birliğinde çıraklık diye bir konu yoktur

VADIM IVANOV
SSCB Ankara Büyükelçiliğinde sendikalar konusuyla ilgili görevli

CHP

"10 yaşındaki çocukların çalışmasına bile cevaz veriliyor"

M.ŞÜKRÜ KOÇ
CHP eski milletvekili Çıraklık Yasası Komisyonunda CHP Temsilcisi

ALMANYA' DA

Almanya' da çırakların eğitimi yasal güvence altındadır

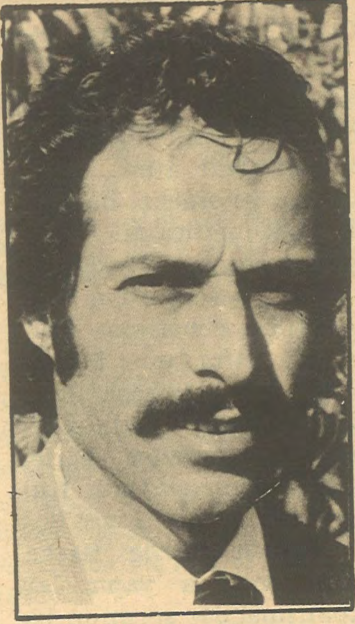
DR. ULRICH SAHM
HANS GERHARD
Federal Almanya Ankara Büyükelçisi

İM-DER

Gençlerin ve çocukların sömürüsü amaçlanamaz

AHMET EROL
(İş Müfettişleri Derneği Genel Başkanı)

KIBRIS'LI BİR SANATÇI: FİKRET DEMİRAĞ

YAŞAM ÖYKÜSÜNÜ KIBRIS VE GENÇLİĞE ANLATTI

10 Ocak, 1940'ta, Lefke'de doğdum. İkinci Dünya Savaşından, 1948 ünlü madenciler grevinden (CMC madencileri grevi) kopuk kopuk anılar kaldı bende, çocukluk günlerimden.

Babamın adı Ahmet. Annemin Keziban. Üçü kız, dört kardeşiz. Baf'ın Poli köyünden ve dolayından göçmüşler Lefke'ye. Önceleri maden işçisiymiş babam, sonra IRP sivil savunma görevlisi olarak çalışmış 2. Büyük Savaş boyunca. Savaştan sonra manavlığa başlamış. Okuma-yazmayı kendi kendine sökmüş. Hergün günlük bir Kıbrıs gazetesini düzenli izlerdi. 16 yıl süren bir Lefke Belediyesi seçim kavgası olmuş. Ben, orta üçe geçip, ilk şiirlerimi karalamaya başlarken o da hastlandı, dükkân dağıldı, babam öldü, yokluğa düştük. Annem okuttu beni, çalışarak Lefkoşe Erkek Lisesi (o zaman Celâl Bayar Lisesi) dört yılda bitirdim. Babamın ölümüyle sarsılıp, lise birinci sınıfta çaktım. 1955: EOKA yılları. Derken Türklerin karşı örgütlenmeleri. İç kargaşalıklar dönemi. 1959'da Lise bitti. Gazi Eğitim Enstitüsü Türkçe bölümüne burslu okumaya gittim. Lisede şiiri sürdürmüş, liselerarası bir yarışmada ödül bile almıştım. Gazi Eğitimdeyken, iki küçük şiir kitabı yayınladık iki arkadaşla (Tutku-Ali İhsan Tezel'le, 1960 ve İkinin Yaşamı - M. Kansu ile, 1960). İkinci Yeni Şiir akımının genç ozanlarından Özdemir İnce'yle tanıştım Gazi'de. Uzun süre arkadaşlık edemedikse de, bana epey yararlı oldu bu arkadaşlık. Hâlâ da arada bir yazışırız.

1961'de öğretmen olup Kıbrıs'a döndüm. Lefkoşe'deki Bayraktar Ortaokuluna atandım. Halkın Sesi gazetesinin altı ay sanat sayfasını yönettim. Beş arkadaş, ŞÖLEN adlı bir sanat dergisini altı sayı çıkardık. Bu arada üçüncü şiir kitabım Esperanza (1962) yayınlandı. Attilâ İlhan etkileri vardı o yıllarda bende. 1962'den sonra 2. Yeni Şiir diye adlandırılan akımın etkisinde şiirler yazmaya başladım. Dördüncü şiir kitabım Açar Yörüngeler Çiçeği (1963) bu tür şiirleri içerir. Aynı yıl, sözü edilmeye bile değmez bir de roman denemem oldu (YAĞMUR AĞAÇLARI - Devrim gazetesinin eki olarak okurlarına 4'er sayfalar halinde her gün dağıtılmıştı). 1962-63 ders yılını Limasol 19 Mayıs Lisesi'nde geçirdim. Ertesi yıl Gönendere Ortaokuluna verildim. 1963 Aralığında iç savaş çıktı. Üç yılım Gönendere'de geçti. İki arkadaşımla, SANAT POSTASI adlı bir sanat gazetesini üç sayı çıkardık. İlk toplumcu sanat sözcülüğü yapan gazeteydi bu, Kıbrıs'ta (Türk toplumu içinde). Onbeş günde bir çıkıyordu.

1965'te (Sanat Postası'nın yayınlandığı günlerde) beşinci şiir kitabım AŞKIMIZIN ŞARKILARI yayınlandı. O yıllarda boyuna yazdım, yazdım. Hep bulanık, soyut şeylerdi. Tek kitap, tek dergi, tek gazete göremeden, okuyamadan üç yılım geçti Gönendere'de. 1966-67 yılında Akıncılar ortaokuluna atandım. Bir yıl sonra Lefkoşe Bayraktar «B» Ortaokuluna verildim. O yıl (1968), Akın adlı gazetede şiirler yayınladım bir süre. Ayni gazetenin bir soruşturmasında «Kıbrıs'lı şairlerin en iyisi» seçildim. Tabii türkçe yazan şairler arasında. Altıncı şiir kitabım Kısa Şiirler Durağı bu yıl içinde yayınlandı.

1969'da evlendim. Girne Anafartalar Ortaokulunda üç yıl görev yaptım. Türkiye'de olaylar tırmanıyordu. Bu olaylardan derin etkiler kaldı bende. Soyut şiirden birdenbire ve kesinlikle koptum. Tabii etkileri bir süre daha sürdü. Ama şiir yazmamın amaçlarını, yollarını hızla yeni bir yatağa, yola yöneltmeye başladım. Gittikçe dahaaçık, daha anlaşılır, daha emekten, halktan, yaşamdan, yeryüzünün mutluluğundan yana bir şiire yöneldim. Bu çabam her gün biraz daha belirgin, bilinçli biçimde sürdü ve sürmekte. Artık niçin yazdığımı, kimlerden yana olduğumu, sorumluluğumu bilerek yazıyorum.

1972'de Ankara'daki Dost Yayınları arasında, yedinci şiir kitabım ÖTME KEKLİK ÖLÜRÜM yayınlandı. 1974'te DAYAN YÜREĞİM adlı sekizincisi geldi. 1974 Temmuzu savaşla geldi. Yeşilırmak'taki dört yıllık öğretmenlik sona erdi, üç yıldan beri Lefkoşe'de, Şehit Hüseyin Ruso Ortaokulundayım. Son şiir kitabım 1978'in Mayısında yayınlandı: UMUT VE DEHŞET ÇAĞINDAN ŞİİRLER.

Soyut şiir dönemimden yüzlerce sayfa şiir yayınlanmadan kaldı. Toplumsal, ileriei bir görüşle yazdığım ve yayınlanmaya hazır kitaplar dolusu şiirim var.

MİLYONLARCA ÇOCUĞUN GÖZLERİ

Tut ki şu anda Atlantik'te şafak söküyor...
Yeryüzünde milyonlarca çocuğun gözleri.
Ya da Karaiblerde feci bir yağmur...
Yeryüzünde milyonlarca çocuğun gözleri.
Pasifik'e atom bombasız bir akşam indi,
Yeryüzünde milyonlarca çocuğun gözleri.

Sinemalar, tiyatrolar, kongreler, konferanslar
dolup boşalmakta, toplanıp dağılmakta,
yeryüzünde milyonlarca çocuğun gözleri.
Beyinler ter dökmekte, saçlar ağarmakta,
gövdeler ter dökmekte, gökler araştırılmakta,
yeryüzünde milyonlarca çocuğun gözleri.

Bazı yeryüzü parçalarına şu anda güneş çıktı
bazı yeryüzü parçalarına ıssız karanlık çöktü,
karanlıkta milyonlarca, milyonlarca yıldız,
gibi parlamakta yeryüzü çocuklarının gözleri.
Bombalar denenmekte, daha korkunç bombalar,
korku çiçekleri gibi yeryüzü çocuklarının gözleri.

Kaç bin kurşun atılmakta, kaç yüz savaş uçağı
uçmakta şu anda! Kaç bin yaşam ölmekte ve doğmakta
şu anda! Kaç milyon ekmek bölüşülmekte, kapışılmakta
Aç, tok, ışıklı, puslu, gülümseyen, ağlayan
kaç milyon yeryüzülü çocuk özü var şu anda!
Şu anda milyonlarca, çocuğun gözleri...

Şu anda yeryüzünde sayısız çocuğun gözleri
iri iri bakmakta! Umutla, korkuyla bakmakta!
Ay doğmakta, yıldız akmakta, güneş batmakta,
kaç barış masası, kaç savaş masası toplanıp
dağılmakta şu anda! Şu anda! Şu anda! Şu anda!
Sevgiyle, nefretle, kederle, korkuyla şu anda
yeryüzünde milyonlarca çocuk gözü bakmakta!

FİKRET DEMİRAĞ
1 Şubat, 1978

ÇAĞDAŞ SANATÇILAR DERNEĞİ KURULDU

Uzun bir dönemden beri Kıbrıs'ta kuruluş çalışmalarını sürdüren Çağdaş Sanatçılar Derneği geçici yönetim kurulunu oluşturacak çalışmaya başladı. İnanıyoruz ki, Çağdaş Sanatçılar Derneği Kıbrıs'ta bu alandaki boşluğu dolduracaktır. Kıbrıs ve Gençlik olarak, Çağdaş Sanatçılar Derneği geçici yönetim kuruluna başarılar dileriz.

DEVLET

leri içinde varolurlar.

Devlet biçimi, diğer sınıflar ile egemen sınıf arasındaki kuvvet dengesini egemen sınıfın kendi çıkarları doğrultusunda tutmasına yardımcı olan poletik gücün örgütlenme biçimidir. Devlet tipleri ile devlet biçimlerinin ayırdedilmesi son derece önemlidir. Günümüzün burjuva ideolojisi, burjuva devletinin biçim ve yöntem değiştirilmesine bahane ederek ve burjuva parlamentarizmini abartılmış biçimde vurgulayarak, devletin sınıfsal karakterini örtbas etme çabası içindedir. «Burjuva devlet biçimleri türlü türlüdür, ama hepsinin özleri bir ve aynidir: Bu devlet biçimlerinin hepsi, şöyle yada böyle, son tahlilde muhakkak bir burjuva diktasıdır.» (Lenin).

Sınıflı toplum devletinin başlıca iki karakteristik işlevi vardır: İç ve dış işlevler. Devletin iç işlevi, ekonomik egemenliğ elinde bulunduran sınıfın mülkiyetini koruyup çoğaltmak ve sömürülen çoğunluğu baskı altında tutmaktır. Belirli bir anda içte geçerli olan kuvvet dengesi egemen sınıfların söz konusu işlevin yerine getirilmesinde uygulayacağı biçim ve yöntemleri belirler ki bu biçim ve yöntemleri dine dayalı mülkiyet savunuculuğundan tutun da apaçık canice uygulamalara değin uzanır. Devletin dış işlevi, genel çizgileriyle, diğer devletlerin saldırılarına karşı koymak ve aynı zamanda yabancı topraklarını ele geçirmektir.

Burjuva felsefesinde ve hukuk biliminde, devletin yorumlanışına ilişkin en önemli görüş onun sınıfsal yansızlığı ve uzlaştırıcı işlevi üzerinde duran görüştür. Bu görevi vurgularken, topluma karşı yürüttüğü görevlerde devletin nisbeten bağımsızlaştırılması, aldatıcı bir izlenim vermekten başka bir işe yaramaz. Emperyalizm çağındaki burjuva devleti, tekellerin egemenliği altındadır. Devletle bütünleşmiş tekelci kapitalizm, tekellerle devletin gitgide daha sıkı şekilde sarmaşmalarıyla belirlenir.

Proleterya diktatörlüğü olan Sosyalist devıet kendisine değin uzana gelen tüm diğer devlet biçimlerinden nitelikçe ayrılır. Sömürülenleri baskı altında tutmak için egemen sınıfın başvurduğu özel zorbalığın yerini, halk çoğunluğunun sömürücü sınıfı etkisiz hale getirmek için uyguladığı iktidar türü alır. Sosyalist devlet, burjuva devletinden en başta özce ayrılır. İşçi sınıfı bürokratik, askeri mekanizmayı kırararak işçi sınıfının partisinin önderliğinde emekçi köylülerle ve diğer emekçi katmanlarla ittifak içinde yepyeni bir ruhla, yepyeni bir devlet kurması gerekir. Bu devlet içerik yönünden bir işçi-köylü iktidarıdır ve nesnel olarak işçi sınıfının ve halkın, tüm emekçi sınıf ve katmanların öz çıkarlarını temsil eder. «İşçi sınıfı demokrasisi halkın ezici çoğunluğu için yani sömürülenler ve emekçiler için, demokrasiye, bugünedeğin dünyada varolmadık ölçüde bir gelişim getirdi, bu nedenle işçi sınıfı demokrasisi, akla gelen tüm burjuva demokrasilerinden milyon kere daha demokratiktir.» (Lenin)

Sosyalist devlet daima varolmayacaktır. Toplumsal gelişim politik karakterini yitirdiği zaman, yani gelişmiş sınıfsız toplumda, hiçbir sınıfın varlık olanağı kalmayınca, devlet te bir daha varolmamak üzere sönüp gidecektir. Ancak Sosyalist devletler karşısında hâlâ emperyalist blok varoldukça, başka bir deyişle uzlaşmaz toplumsal sistemler arasında henüz politik ilişkiler sürdükçe, devletin iktidar organları ve işlevleri, sınıfsız toplumu korumak ve dünya barışını sağlamak için tümüyle yerini koruyacaktır. Yani devlet, ancak sınıfsız toplumun başarısından ve sosyalizmin dünya çapında yerleşmesinden sonra ortadan kalkabilecektir.

KIBRIS'TA FAŞİST HAREKET VE TÜRK OCAKLARI

savaş kışkırtıcılığı yapmaktaydı. Kıbrıs Türk Devlet Tiyatrolarında da bu içerikte oyunlar sergiletmekteydi. Bu daire zamanla köylerde de şubeler açarak köy gençliğini, ders ve spor gibi çalışmalarla ağlarına takmaya uğraşmıştır. Spora el atmış, faşistlerin denetiminde karate kursları düzenletmiştir.

GSKID folklör çalışmaları adıyla hem birçok genci bünyesinde toplamaya çalışmakta, hem de bu ekiplerle köy köy dolaşarak halka faşist ideolojinin propagandasını yapmaktaydı. 1975 yılında Milli Ülkü Derneği'nin Harem Kulüp'te düzenlediği gecede, resmi nitelikteki bu folklör ekipleri de gösteriler yapmışlardır. (Mehmet Kansu'nun sorumluluğundaki bu çalışmalar özellikle 1973-76 yılları arasında yoğunluk kazanıyor.)

İlerici güçlerin ardıcıl savaşımıyla bu dairenin belli yetkileri elinden alınarak Eğitim Bakanlığının denetimine geçmiştir. «Ben ne meclise, ne de hükümete hesap veririm.» diyecek kadar ileriye giden Fikret Kürşat'ın da görevine son verilmiştir. Bu arada GSKİD'le birlikte kurulan, Milli Ülkü Derneği, zamanla Türkiye'den ithal edilen faşistlere yatakhane olarak kullanılmaya başlanmıştır. Türk Ocaklarının da devreye girmesiyle geçtiğimiz yıl kendi kendini feshetmistir.

TÜRK OCAKLARI

Egemen güçler, bir yandan GSKİD'ne ve Fikret Kürşat'a karşı tavır almak zorunda kalırken, bir taraftan da faşist Türk Ocaklarını örgütleyip desteklemekten de geri durmamıslardır. KTFD Başkanı Sayın Denktaş, bu desteği gizleme gereğini de duymamaktadır. Türk Ocaklarının 4 Şubat 1978'de Saray Otel'de düzenlediği «Türk Milliyetçileri Tanışma Şöleni»ne katılıp boy gösterisi yapmıştır. Ayrıca UBP içerisindeki MHP eğilimli kişilerin Türk Ocaklarıyla yakın ilişkisi vardır. KTFD Başkanının oğlu ve UBP Lefkoşe milletvekili Raif Denktaş'ın gazetesi «Zaman» Türk Ocaklarının sözcüsüdür. Bu zat kendisini şöyle tanıtıyor; «Turancıyız. Turan bizim için, Türk'ün Türk tarafından, Türk yasa ve törelerince kendi kendini yönettiği büyük kutsal ilkedir. (11)

Türk Ocaklarının vurucu gücü, Türkiye'den getirtilen MHP'li faşistlerdir. 1974 sonrasında kolonizasyon ve Kıbrıs'ta faşist hareketi güçlendirmek amacıyla elli bini aşkın Türkiye'li göçmen Kıbrıs'a yerleştirilmiştir. 10 köy tamamıyla MHP'lilerden oluşmaktadır. Türkiye'deki faşist cinayetlerin sorumlusu pek çok MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşist Kıbrıs'tadır. Bu kişiler Türk Ocaklarında çalışmaktadır. Halkçı Parti genel başkanı Alper Orhon'un açıklamaları bunu doğruluyor. (Gazetemizin II. sayısında da, Mersinden Behçet Şardağ adlı bir faşistin, Kıbrıs'a yerleşmek için Türk Ocakları genel başkanı Fikret Kürşat'a yazdığı mektubun fotokopisi yayınlanmıştır.)

Erzurum'da Doçent Orhan Yavuz'u öldürmekten sanık olarak tutuklanıp delil yetersizliğinden serbest bırakılan ve iki ay kadar önce yeniden tutuklanan faşist Yılmaz Bekiroğlu'na, KTFD tarafından Omorfo'nun Zodya köyünde ev tahsis edilmiş, Kıbrıs'a iskanı sağlanmıştır.

Kıbrıs'a MHP'li faşistlerin yerleştirildiği ve bu konuda çalışmalar sürdürüldüğü T.C. Başbakanı Sayın Bülent Ecevit tarafından da açıklanmıştır. Muharrem Özdemir arkadaşımızın katledilmesi üzerine Ecevit bu konuda bir açıklama yapmıştır; «(...) kurşuna dizilmeden önce gözleri bağlı götürüldükleri ve her türlü hukuk ve uygarlık kuralları dışında işkence edilerek sorguya çekildikleri odada ise, bir hükümet ortağı partinin simgeleri ve kendini milliyetçilerin başbuğu diye tanıtan bir Başbakan Yardımcısının resimleri vardı. **Aynı parti, Türkiye Hükümetinin bilgisi ve desteğiyle, Kıbrıs Türk toplumuna sızarak, Türkiye'de işlediği cinayetleri oraya da yaymanın tertibi içindedir.»** (12)

Ecevit'in Başbakan olduğu şu dönemde de, karanlık planlarıyla, silâhlarıyla ve dinamitleriyle birlikte yığınla Türkiyeli faşistin Kıbrıs'a iskânı srüüyor. Magosa gümrüğünde bunlardan birinin üzerinden patlamaya hazır dinamitler çıkarılmış, ama konu ört bas edilmeye çalışılmıştır. Bu olayla ilgili olarak, Kıbrıs Cumhuriyeti, eski Cumhurbaşkanı Muavini Dr. Fazıl Küçük şunları yazmıştır; **«Bir hazırlık var demektir (...) Adaya sokulan sayısız kimlikleri meçhul birtakım sakat düşüncenin zebunu kişilere hareket serbestisi tanınmış, sorgu sual yapılmamış, yığıldıkça yığılmışlar, açıktan açığa örgütlerini kurmuşlar, sokaklarda «var mı bize yan bakan» naraları ile ellerini kollarını sallayarak, derebeyler gibi dolaşıp durmaktadırlar. Öyle görülüyor ki büyük hazırlıklar devam edip gidiyor. Herhalde kanunsuz sokulan öldürücü aletler yanında, dinamit parasız giren bir yolcunun onu çarşıda satarak, yaşamını sağlayacak bir şey değildir (...) Her ne kadar şimdilik yakalanan tek kişi gibi görünüyorsa da, öyle inanıyoruz ki, çalışan şebeke de olabilir.»** (13)

Evet, bu şebeke vardır. Ve bunun legal kollarında nbiri de, her geçen gün biraz daha saldırganlaşan faşist TÜRK OCAKLARIDIR.

(Gelecek sayımızda, Türk Ocaklarıyla ilgili daha geniş açıklamalarla yazımızı sürdüreceğiz.)

(1) R. R. Denktaş — 12'ye 5 Kala - S. 6 - Kıbrıs, Ankara 1966

(2) Halkın Sesi (Kıbrıs'ta yayınlanan günlük gazete — 19 Ağustos 1966

(3) Yeni Düzen Gazetesi — 12 Haziran 1976

(4) A.g.e. — 19 Aralık 1975

(5) G. Dimitrov — Faşizme Karşı Birleşik Cephe — May Yayınları - S. 30-33

(6) Yeni Kıbrıs Dergisi — Haziran - Temmuz 1978 - S. 25

(7) A.g.e. — S. 26

(8) A.g.e. — Mayıs 1977 — S. 15

(9) Ürün Sosyalist Dergi — Sayı: 21

(10) G. Dimitrov — Faşizme Karşı Birleşik Cephe -- May Yayınları - S. 31

(11) Zaman Gazetesi — 30 Kasım 1974

(12) Halkın Sesi Gazetesi — 10 Aralık 1977

(13) A.g.e. — 10 Nisan 1977

yurtlar kapatılamaz

Bu uygulamayla YÖG'nin temel hak ve özgürlükleri çiğnenmek isteniyor. Politik görüşlerimizden dolayı bugüne dek bize cinayetlere varan saldırılar yöneltildi. Son saldırıların nedeni de budur. Haklarımızı uluslararası kuruluşlara başvurarak arayacağız. Uluslararası gençlik örgütlerine ve kamuoyuna durum bildirilecektir. YÖG'nin temel hak ve özgürlüklerini çiğneyen K.T.F.D. hükümetini Avrupa Parlamentosu İnsan Hakları Komisyonu'na şikayet edeceğiz. UBP iktidarı yurtlarımızı kapatmayı hesaplarken bunun tüm sonuçlarına katlanmayı hesaplamalıdır.»

KTFD Eğitim Bakanlığı öğrencilere Kredi ve Yurtlar Kurumuna kayıt yapmaları için çağrıda bulundu. Ancak Ankara ve İstanbul yurtlarında kalan tüm öğrenciler, yaptıkları açıklamada bu çağrıya olumsuz yanıt verdiler. Şu anda, Kıbrıs Yurtları her an kapatılma tehlikesi ile karşı karşıyadır.

İranda Şah Diktatörlüğü Çöküyor

Son aylarda dünya kamuoyunu en çok ilgilendiren konulardan biri İran'daki olaylardır.

İran işçi sınıfının öncülüğünde, Ulusal Cephe emperyalizme ve faşist Şah rejimine karşı düzenlediği ülke çapında kitlesel eylemlerle Şah rejiminin temellerini sarsıyor.

Kitlesel direnişlerin ülke çapında yaygınlaşıp pekişmesinde İran Halk Partisi (TUDEH) nin tüm demokratik güçleri birleştirme politikasının önemli rolü olmuştur. İran Halk Partisi ilerici dinsel hareketlere faşist Şah rejiminin yıkılmasında büyük önem veriyor.

Faşist Şah rejimi kitlesel eylemlerle temelinden sarsılırken Şah, emperyalizm ve uluslararası gericilik, gelişen ilerici hareketi ezmek ve şah rejimini bir süre daha yıkılmaktan kurtarmak için her yolu, her yöntemi deniyor. Polis baskısı, askeri mahkemeler, tutuklamalar, işkenceler gibi klasik baskı yöntemleri yanında, geniş kitlesel katliam ve tutuklamalar düzenliyor. Diğer yandan da ülkede «demokratikleştirme» faşist demagojisini sürdürüyor.

Bunların hiçbiri İran halkının haklı savaşımını durduramadı. İşçilerin, köylülerin, küçük esnafın, yoksulluktan, baskıdan, yolsuzluktan, SAVAK zulmünden bıkan İran halkının savaşımı geniş kitlesel eylemlerle sürerken katil Şah rejimi Meşhed ve Abadan şehirlerinde sinemaları CIA ve SAVAK eliyle ateşe veriyor. Yüzlerce insan yanarak öldürülüyor.

Katih şa hrejimi bu tip provakasyonlarla İran'da olup bitenleri dünya kamuoyundan gizlemeye çalışıyor.

Dünyadaki tüm demokrasi güçleri İran halkının haklı savaşımını destekliyor. Şah rejimini ise uluslararası gericilik ve ABD emperyalizmi destekliyor. Katil İran Şahı da sözde insan hakları savunucusu ABD Başkanı Carter ile ayni yolda olduklarını söylemekten kaçınmıyor.

Faşist ve gerici güçleri desteklemede emperyalistlerle birleşen Mao'cu Pekin yöneticileri de Şah'ı destekliyor. Başkan Hua Kua Fenk İran'ı ziyaret etti ve faşist Şah rejimini desteklediğini açıkladı.

Güçler dengesinin emperyalizm aleyhine değiştiği dünyamızda, dünya devrimci sürecinin üç temel gücü, dünya sosyalist sistemi, ulusal kurtuluş savaşları ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerinin desteğinde İran halkının, işçi sınıfı öncülüğünde verdiği bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşımı utkuya ulaşacaktır. Bunu hiçbir güç engelliyemez.

Zafer Nikaragua Halkının Olacak

Bir Orta Amerika ülkesi olan Nikaragua'da halkın diktatör Anastasio Somoza'ya karşı başlattığı direniş gün geçtikçe genişleyerek devam etmektedir.

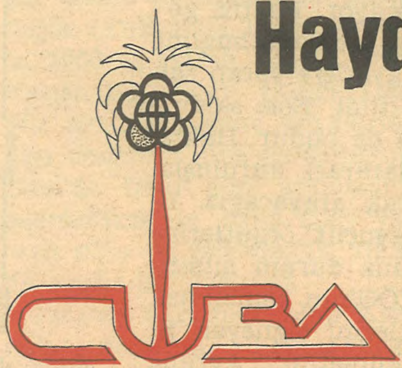

16. yüzyıldan başlamak üzere 300 yıl İspanyol sömürgesi olan Nikaragua yaklaşık son 40 yıldır Amerikan emperyalizminin açık veya dolaylı yönetimi altındadır. Bugün tüm Nikaragua halkının nefretini kazanan ve baş düşman olan diktatör Somoza tıpkı babası Somoza 1 gibi 25 yıldan beridir Nikaragua'nın ulusal çıkarlarını Amerikan emperyalizmine peşkeş çekmektedir.

Yaklaşık 2,5 milyon nüfuslu Nikaragua az gelişmiş bir ülkedir. Ülkede sanayi gelişmiş olmadığından köylülük nüfusun %80'ini teşkil eder. Ülkenin madenlerinin %90'ı, mevcut sanayinin yaklaşık tümü ABD'nin çok uluslu emperyalist şirketlerinin denetimi altındadır. Ülke nüfusunun büyük bir kısmını köylülüğün teşkil etmesine rağmen, adil bir toprak reformunun yapılmamış olması ve zengin maden kaynaklarının devletleştirilmemiş olması nedeniyle halk büyük bir yoksulluk içinde bulunmaktadır. Faal nüfusun %25'i işsizdir. Enflasyon düzeyi çok yükseklere ulaşmıştır.

Tüm bunların bir sonucu olarak uzun zamandan beridir ABD emperyalizmi ve Somoza'ya karşı direnen halk, son aylarda mücadeleyi hızlandırmıştır. 1933 yılında Somoza 1 tarafından katledilen bağımsızlık savaşçısı, ulusal kahraman General Cesar Sandino'nun savaşım geleneğini sürdüren Nikaragua halkı bir cephe etrafında örgütlenmiş ve diktatörlüğe karşı ayaklanmıştır.

Nikaragua işçi sınıfının politik örgütü Nikaragua Sosyalist partisi ve tüm muhalefet güçleriyle diyalog kuran Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN)'nin öncülüğünde Demokratik Muhalefet Cephesi oluşturulmuştur. Bu cephe içerisinde değişik toplumsal kesimler yer alıyor. (İş adamları, gençler, katolik kilisesi vs.) Bu bağlaşıklık zinciri diktatör Somoza ve ABD emperyalizmine karşı önemli bir güç oluşturdu. Emperyalizmin zayıf bir halkası durumundaki ülkede bağımsızlıkçı güçler, aralarında Esteli, Leon Chinandego gibi büyük kentlerin de bulunduğu birçok yerleri ele geçirmeyi başardılar. Ancak ABD emperyalizminin modern silahları ile donanmış bulunan Somoza'ya bağlı Ulusal Muhafızlar, tarihte görülmemiş katliamlara giriştiler. Kendi halkını havadan bombalatan diktatör Somoza dünya halklarının nefretini kazanmaktadır. Zaman diktatörün aleyhine çalışmakta ve her geçen gün ulusal bağımsızlık savaşçıları güçlenmektedir. Emperyalizmin yeni oyunlara giriştiği, Ulusal Muhafızların halka karşı geniş bir katliam sürdürdükleri Nikaragua'da halk haraketi durdurulamıyacaktır. Dünya halklarının ve sosyalizm güçlerinin desteğini kazanan ve yadsınamaz deneyler elde eden halk gün gelip ABD emperyalizmini ve işbirlikçilerini ülkeden kovacak ve nihai zafere doğru dev adımlar atacaktır.

Haydi 12. Festivale

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Küba'nın başkenti Havana'da yapıldı. Festivale «anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk» belgisi altında birleşen çeşitli politik görüşten 20 bin civarında genç katıldı. Havana'nın Latin Amerika stadyumunda yapılan açılış töreni çok görkemli oldu. Çok geniş olan festival programına bağlı olarak Filistin halkı ile, Kıbrıs halkı ile, Şili halkı ile ve daha birçok halkla dayanışma mitingleri yapıldı. Küba'da sosyalizmin kazanımlarını yakından gören gençler, Küba halkının konukseverliğine ve sıcakkanlılığına hayran kaldılar. Festival Jose Marti'nin dev heykeli ve Che Guavera'nın apartman boyu portresinin yer aldığı Devrim meydanında 1 milyon kişinin katıldığı dev bir mitingle sonuçlandı. Mitingde kumandan Fidel Kastro dünya gençliğine önemli bir konuşma yaptı. 11. Festival dünya gençliğinin tarihine büyük bir kazanım olarak geçti. Haydi 12. Festivale.

KIBRIS ve GENÇLİK
Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : BURHAN ŞOLEN
Yönetim Yeri : Menekşe Sok. 21 A/5 Demirtepe - Ankara
Dizgi : Başaran Matbaası
Baskı : Karaca Ofset
Son baskı tarihi : 21/10/1978